நமனாசத் திறவுகோல்

கோரக்கர்

கோரக்கர் அருளிச்செய்த
நமனுசத் திறவுகோல்

ஹ்ம் ஸம்ஸ்ரீ ராஜசிவ ஆனந்த நந்திஓம்
யாமளீ கோமளீ யாகாதி கம்ஸாதனி
சம்பனரி வாசனி சகஸ்ரதள ரூபிணி
சத்வகுண சம்பனி சாயுச்ய நேமவதனி
நம்மிலகு நாரணி நயனபரி புராரணி
சயனசிந் தாமணி சுலோகசா மீபணி
தம்பவொளி வீசநம னுசத் திறவுகோல்
தானேதச் சத்தியென் தாயிரு தாள்சரண். (1)

சரணமிட் டுமைதாட் பதமல ரணிந்திடும்
பாலனெனை ரட்சித்து நேர்கிரண மதிவீச
கிருபாகர கௌரிநீ கிளருதய சம்பத்துத் தா
கானகண சித்தர்கள் கழறும்பல நூல்களின்
கபடம தைக்காட்டு முன்பாய வரமருள்வீர்
வரமருள் வீர்நம னுசத் திறவுகோல்
யானேத வந்துய்ய வே வந்தோம்.........
(சுவடியில் அரையடி குறைவு) (2)

வந்தேயி தோமைந்த னேநந்தி கோரக்கர்
வாசமதி லுண்மனு வையகத் தோங்கிடுஞ்
சுந்தரத் தவனிமிசைச் சித்தர்ாளின் மேலனு
சுகிதநவ வமுது கைக் கீந்தோம்
கந்த கம மூலகினில் கம கைக் கோங்கவே
கனகவருள் நிறைசெல்வ ஞானசித்த ரூபனே
நிந்தையிலா நமனுசத் திறவுகோல் நீயோதி
நிகழ்த்தவரம் அருள்பெருக நிலைவாழ்கவே (3)

வாழ்வுறவே வந்துபதி வழியைக் காட்டி
வழங்கிடுவேன் வாதையறத் திறவுகோலில்
தாழ்மையெலாம் அகன்றிடமுத் தனங்க ளோங்கத்
தக்கபொரு ளிந்நூலைக் கண்டு சொன்னேன்

ஊழ்வினைகள் அகற்றுதற்காய் உரைத்தேன் சித்தன்
உடல்பொருளு மாவியுடல் நீங்கா துய்யச்
சூழ்பதினெண் சித்தர்களின் சூட்ச மாறல்
சூதெல்லாம் வெளியுரைத்தேன் இந்நூற் குள்ளே (4)

மறைப்பின் வெளியுண்மை

உள்ளவிதம் அகத்தியரும் பரிபா ஷைக்குள்
ஓதிவைத்தார் மாதர்மா தாந்தம் தன்னை
தெள்ளமுதம் என்றதற்குப் பேரும் சாற்றித்
தேவரொடு முனிவருண்டு வாழ்ந்தா ரென்றுந்
தள்ளிடவும் ஆகாதென மாதாந் தத்தைத்
தாக்கிவிட்டால் வெகுகெடுதி செய்யு மென்றும்
கள்ளமறக் காட்டியுடன் மறைத்தா ரேட்டில்
களங்கமறுங் குடநீர்மா தாந்தம் உண்டே. (5)

உண்மையுட னகத்தியரு மிலக்க சௌமியம்
உரைத்திட்டார் முதற்காண்டம் தன்னிற் சூட்சம்
திண்ணமுடன் திருநீற்று மூலி மர்மம்
தெளிவாகச் செப்பினேன் மறைத்தார் நூலில்
வண்மையுடன் மூலிதன்னல் கோடா கோடி
வாகடமும் வைத்தியமும் வழுவா தோங்கும்
நண்ணிபர மானந்த நந்தித் தேவர்
நவின்றுர்குட நீருண்மை மறைப்பாய்த் தானே. (6)

குட நீரின் பெயர்.

மறைப்பின்றிக் குடநீரின் மர்மப் பேரை
மகிழ்வுடனே செப்பிடுவேன் மயக்கம் நீங்க
முறையுடனே மூலப்புளி முதியார் கூந்தல்
முலைப்பாலாங் கலைப்பாலாந் தலைப்பா லாகும்
இறைநாதம் பரைநாதம் இஞ்சிச் சாறும்
ஏமநீர் வாமநீர் சிப்பி வாய்நீர்
திரைநீரும் தேனமுதம் முட்டை நீரும்
திகழ்வான மலைநீரும் கருத்தைல மாமே. (7)

ஆகும்பழச் சாறினிய அத்திப் பாலாம்
அண்டநீர் உப்புநீரும் ஆவின் பால்தான்
வாகுடைய சோடசத்தின் செயநீ ராகும்
வண்மையுள்ள பச்சையென்றும் தூய்மை என்றும்
பாகுரிய குமரிநீர் கடல்நீர் விண்ணீர்
பாதநீர் சுரபிநீர் சுத்த கெங்கை
நாக்குமிழ்நீர் தலைமுலைம ழைநீர் ஏனுய்ப்
பாலென்று மறைந்திட்டார் குடநீர்ப் பேரை. (8)

பேரெல்லா மிதற்கன்றி வேருென் றில்லை
புகழ்வாய்நவ சித்தர்களும் புலனுய்க் காட்டி
காரென்றும் கருவென்றும் நூலிற் சொல்லிக்
கலங்கவைத்தார் மனுக்களையும் கபடங் கொண்டே
சீரென்றும் பெறுவதற்காய்ச் செப்பு மிந்நூல்
சித்தர்களின் பரிபாஷை திறந்து காட்டி
நேராயென்று மிருந்தென்னைத் துதிப்போர்க் கையா
நிலைகாட்டிக் கிடைத்திடுமென் திறவு கோலே. (9)

கோலறியாத் திரியும்புவிக் குருட ருக்கும்
கோல்கொடுத்து நிலைகாட்டுங் குருநூ லிந்நூல்
வேலெடுத் தெய்பதுயர் வினையும் நீக்கும்
வித்தையெலா மியம்பினேன் வாதம் வைத்தியம்
சாலமதி லழுகண்ணர் அகப்பை மூலர்
பாம்பாட்டி சட்டமுனி போக நாதர்
ஞாலமதில் பதினெண்பேர் செய்நூற் கெல்லாம்
நயமாமித் திறவுகோல் திறந்து காட்டும். (10)

காட்டிடவு மாகாதெனப் பதினெண் பேர்கள்
கருதியே சதுரகிரிச் சங்கம் கூடி
நாட்டினுர் பதினெண்பேர் சித்தர் தாமும்
நாலாயிரத் தைந்நூறு நூலின் பேர்கள்
பூட்டிய பதினெண்மர் பூரண பொக்கிஷம்
என்றுபேர் பூட்டியதி லுண்மை சொன்னேம்
தாட்டிகமாய் வெளியிடவு மாகா தென்றே
தந்திரமாய் அகத்தியரும் பொதிகை வைத்தார். (11)

அகத்தியருக்குச் சித்தர்கள் சாபம்

வைத்ததொரு நூல்தன்னில் வெளியாய் எல்லாம்
ஓதிவைத்தோம் புவிமனுச்சந் தேகம் தீர
மெய்த்தவநூல் மேதினியில் அறியா வண்ணம்
மறைவாக வகத்தியரும் மறைத்த தாலே
உய்வாக என்பாலாம் சித்த னுர்கள்
உரிமையிலா வகத்தியர்க்குச் சாபம் ஈந்தே
தூய்மையுடன் வைத்தநூல் இவர்கண் ணுக்குத்
தோன்ருமல் போகுங்கண் தெரியா தென்றே. (12)

என்றேகிச் சாபமிட்ட போதே நூலும்
இழிவாகப் பாறையைப்போல் திரண்ட தங்கே
நன்ருகப் பாறையிடம் சென்ருேர்க் கெல்லாம்
நகருமது தெளிவாக நூலும் தோன்றும்
நின்ருலும் அகத்தியரின் கண்ணுக் கிந்நூல்
நிலவரமாய்த் தோற்றிடுவ தில்லை யில்லை
வென்றிடவே நூலிருக்கும் பாறை யெய்தி
விகற்பமற ரவிமேகலை யுரைத்த மந்திரம் (13)

பொக்கிஷம் கிடைக்க

மந்திரமுடன் எந்திரத்தை மனமா ரத்தான்
மகிழ்வுடனே சித்தர்களைச் செவித்து வேண்ட
நிந்தையற வந்திடுவா ரவரை நோக்கி
நிறையாகப் பதினெண்மர் பூரண பொக்கிஷம்
விந்தையுடன் வேண்டுமெனக் கேட்டா யாகில்
வினையமற ஈவாரோர் முகூர்த்தத் துள்ளே
சிந்தையற நூல்பார்த்து வேண்டு மவற்றைச்
சிதருமல் அறிந்துணர்ந்தே ஈந்தோர்க் கீவாய் (14)

சித்தர் கைலாச தெரிசனம்

வாய்மையுடன் அகத்தியரும் பூரண பொக்கிஷம்
விளங்கவே ஒளிந்தஇடம் பாறை யைப்போல்
தூய்மையுற வளர்ந்ததொரு மலையின் நாமம்
துகள்சித்தர் பருவதமென் றதற்குப் பேரு

மெய்மையுறும் பருவதத்திற் கடையா ளங்கேள்
மிகுவாதத் தேனருவி புத்தேன் சோலை
ஆய்தலுறக் குன்றருகில் ஆம்பல் குண்டம்
அருவிநீர்ப் பாய்ச்ச லோடை. (15)

ஓடைமேல் சந்தனமுந் தேவ தாரு
உயர்காம தேனு பசுந்தே னிற்கும்
மேடையங்கே மேலுமையின் கோவி லுண்டு
மெதுவலுடன் அவ்விடத்தில் சென்று பார்க்க
ஆடையன்றி ஒருவரங்கே தவத்தி லுய்வார்
அவர்பின்னுல் சித்தர்பர் வதமுந் தோன்றும்
வாடையிட் டவரைவேண்டிச் சென்ரு யானுல்
வாதையற வடபாகம் போகும் பாதை. (16)

பாதையிலே புனலருவிக் கூபம் உண்டு
பதரும லதுகடக்கப் பாறை வட்டம்
வாதையறத் தோன்றுமதில் தென்பா கத்தில்
வழுத்துமந்தச் சித்தர்பர் வதமு மாகும்
தீதையெல்லாம் விலக்கஅந்தப் பாறை யுற்றுத்
திடமாக ரவிமேகலை சொன்ன மந்திரம்
நீதைரிய மாகஇருந்து செபித்து வேண்ட
நினைத்ததொரு சித்தர்பொக் கிஷமும் கிட்டும். (17)

கிட்டுதற்காய்ச் சித்தர்களின் வாசத் தானம்
கிளத்திடுவேன் கெவனமுடன் கேட்பீர் மக்காள்
தட்டவிலா நீநின்ற பாறைக் கீழ்பால்
தணிவாகச் சலமருவி யாறு ஓடும்
திட்டமுட னதுகடந்து கரையி லேறத்
தேவியுடை யாலயமுந் தோன்று மைந்தா
கட்டமற அவ்விடத்தில் குன்ருென் றுண்டு
கலங்காமல் குன்றுக்குள் நுழையு முன்பாய் (18)

முன்னுக ரவிமேகலை யுரைத்த மந்திரம்
மயங்காமல் இவனைநினைத்துச் செபிப்பா யானுல்
நன்மையுடன் நானழைத்துச் சொல்வேன் சித்தர்
நண்ணியங்குச் சித்தர்க ளில்லங் கூட்டம்

பின்னமிலாப் பெண்டுகளும் பிள்ளை மெத்தப்
பிரபலமாய் வாழ்ந்திருக்கும் தேசம் நாடு
....
ஊரனந்தம் பேரனந்தம் உண்டே உண்டே
சுவடியில் 1வரி குறை (19)

உண்டந்த மலைபுகுந்து வருகும் போது
உத்தமமாய்த் திருநீற்றுப் பூண்டின் கோட்டி
விண்டுநிறை முதற்காவ லிதுதான் காண்பாய்
விளங்கிடவே பேசிடுமிம் மூலி யும்மே
அண்டிவரும் அருகுபத சிவமூலி என்றும்
அறைந்திட்டார் பேர்மாற்றிச் சித்த னார்கள்
தண்டமிழ்சூழ் சித்தர்வாழ் நகரத் துள்ளே
சென்றவுடன் உன்றனக்குப் பிரணவந் தோன்றும். (20)

சித்தர்களின் குடும்ப வாழ்க்கை

தோன்றிடவே சித்தர்களு முன்னைக் கண்டு
தேடிநீ வந்ததொரு வயணங் கேட்பார்
ஊன்றிடவே உத்தமமாய் மனத்தை நாட்டி
உனக்குவேண்டும் வரமதனைக் கேட்டா லீவார்
தேன்போலே உன்றனக்கு மணமுஞ் செய்து
திடம்பெறவே சிவனுமைவா ழிடமுங் காட்டி
மேன்மைபெறச் செய்திடுவா ருன்ற னக்கு
மிகவாக ஐந்துபெண்கள் பெண்டி ராகும் (21)

ஆகுமந்தப் பெண்கள்ஒவ் வொருவ ருக்கும்
அரியவீரர் மைந்தர்களும் உண்டு கண்டாய்
பாகுமந்தப் போகருக்குப் பெண்டிர் பிள்ளை
பலருண்டு பாரினிலே யகத்தி யர்க்கு
ஏகுதலாய் இவ்வாறு பேரன் பேர்த்தி
இயல்பதுவும் மெத்ததுவாம் பதினெண் பேர்கள்
(ஒரு வரி குறை) (22)

பேர்களுயர் மலைக்குகையில் பட்டம் பெற்றுப்
பிரபலமாய் ஆவியுடல் அழியா துன்னிச்
சீர்பெறவே ஞானசித்து நீயு மாகிச்
செகமதிலே சிவன்சத்தி யூடே வாழ

நேர்மையுடன் நமனுசத் திறவு கோவில்
நிகழ்த்தினேன் சூட்சமிதை வெளியா கத்தான்
கார்ப்பதற்காய்ப் பதினெண்மர் சூட்ச பொக்கிஷம்
காண்பிர்ரவி மேகலையால் மகிமை தானே (23)

(1) அகத்தியர் முடிவு

தானந் தவம் தனித் தன்மை தனைத் தாங்கும் புட்பம்
ஞானம் பெருகு மியல்பறிவான அண்ட பிண்டம்
பானம் பரைநாதம் விந்து விளைசடம் உருவாய்த்
தேனங் கருக்குழிக் குடநீர் தெவிட்டாததின் முடிவிதுவே.

(2) நந்தீசுவரர் முடிவு

சூதம் வழலைச் சுழிமுனை சுழுத்தி சுக சூலதுறை
நாதம் நதிக்சுழல் நஞ்சு நங்கையோனிக் கருக்குழிவாய்
பேதம் பிணக்கற்றுணர்வு பிறைமா ரவிகோளணிகால்
மாதர் மகவு மங்கைக் குடமதிநீர் மதிமானப் புவியிதுக்கே.

(3)

அஞ்சும் ஆம் அரசும் பரிமா மாமரி கரிமா
கொஞ்சுங்குழி குருவேர்நெடி குலைவானதி பதியாய்
நெஞ்சம்பொழி நிலைக்கநெறி நிறைவேருயர் கொடிமா
வஞ்சுங்கருக் குடநீர்பதி மிகவா முயர் முகிலே

(4) மச்ச முனிநாதர் முடிவு

மடவார்தனி மடிமீதறி மயிருடறி மதிபால்
திடமாமுடி திகழ்பூவலை திரைகோளுதி கனியே
நடமாடுட னதிமேற்புனல் நலியாதலை தடமே
யிடமாமங்கைக் குடநீருறை இதுவால் பலசித்தே

(5) அகப்பை நாதர் முடிவு

பச்சைபடர்ந்த மலைவித்துறைந்து மதிபரிபால்
இச்சிச்சிறந்த இருசெக்கச் செவந்த தடமடவார்
கொச்சைக் குவிந்த குழிகுட்டித் திரண்ட அமுதளிவாய்
மொச்சைப் படர்ந்த குடிமுத்திருந்த குடசலமே.

(6) பாம்பாட்டிச் சித்தர் முடிவு

நஞ்சையொரு பாற்றடத்தில் நயந்துகரி வாரிபுக்கி
கஞ்சிகுழல் கழகமெழன கலைரேச பூரகும்பச்
சஞ்சித் ததிநிறை சரக்கைச் சருகதாக்கும்
வஞ்சியரின் குடநீரே வாலைவய தாகுமுற்றே.

(7) இடைக் காட்டுச் சித்தர் முடிவு

இடைஇடை இகபர இருமுலை கலச முகிசி சார்
நடைநடை வருக நரைதிரை யகலும் பதியார்
மடைமடை வழிவளி மதலையின் இருகழல் கொடிநேர்
அடைகுடை குடசல மதிலதி பிறவிநோய்தீருமே.

(8) குதம்பைச் சித்தர் முடிவு

குதலைக்கொரு குருதி குமரிப்புழை கொள் பூந்தடமே
மதலைப்பணி பரியப்பரை பரவுகாலை உருவுற்றிடுமுயிராய்
இதமுச்சுழி இதமுக்கமழ் இறையற்ற தமிழுட்பலவுளதிரம்
சுதமாசுத மதளாரதி குடநீர்குரு பிரசாதமுன்னமுளநீர்

(9) தன்வந்திரிச் சித்தர் முடிவு

தன்னினத்தால் தன்னினத்தைத் தன்னினமே தான்
சார்தல் வேண்டும் வேண்டும்
பின்னமிலாப் புன்மலத்தில் போகும் தூரும் பூநீரும்
பூச்சோரைப் பேணிப் பேணி
கன்னிகுழல் கால்வழியே கருத்தரித்துக் காமனமாய்ப்
பத்துத் திங்கள்
மன்னிவரும் மதனைகுட நீராண்மைச் சித்து ஓங்கும்.

(10)

கன்னா மாக்கனி காலுமேலுமாய்க் காட்டினார்கலை
நாட்டினார்
புண்ணா ளகத்தி பூசு பூசுங்கா பூவழல்புரை பூவழல்
விண்ணா மண்ணாய விந்துவால்கடி தலமதேநில வளமதே
நண்ணா தங்கையின் குடசலநவ நாதமே சொர்ண
வாதமே

ë£Ù ª õ †®ò£ ¡

(11) வான்மீகிச் சித்தர் முடிவு

வாழ்விஞ் சனுரி சுரிவாழ் மிஞ்சும் பரிவாழ் வுண்டுண்டு
குறுந்தூமை
கூழ்விண் டெரிமாக் கூழ்பெண் டிருமால் குங்குங்
குமரி கரிதாகம்
சீழ்பெண் நஞ்சுச் சீழ்தன் வித்துச் சிர்பெண் புளிமா
மரிவேகம்
பாழ்போ காக்குட மாதபதிநீர் பாரோங் குயில்பல்
சரக்காமே.

(12) இராமதேவர் என்ற யாக்கோபுச் சித்தர் முடிவு

ஓதரிய பிம்பம் உணர்மாயை வித்து ஒன்றி யொன்றுய
நாதமணிச்சுடர் நடுவாய் நஞ்சாகி வட்ட நாடகமாய்
பாதகத்தில் பேசாதசேர்க்கை பொதிந்து துளித்தே திரண்டு
சீதக் கருக்குழிக் குடநீரே சிறந்த தேயங்கு குருமுடிப்பாரே.

(13) கொங்கணச் சித்தர் முடிவு

கொங்குருதி பால்சொரிய கோதையழல் கேணி மது
ரமாய்
தங்குமரி தண்டுபரை தம்பஒளி வண்டுசுழல் சூழ்
சங்குவளை யுந்திமணிச் சந்துநடு புட்பகலசம்
வந்தவழி யோனிதுறை வந்துபதி குடநீராமே.

(14) கருவூர்ச் சித்தர் முடிவு

கருகிகண் தாரை கருவிலமைத்திரு கலை களிவாயழல்
கங்குலாளி
பருதிமதிபரை பரவு இரத்தினக் கரணவ பூதகப் பண்
பூடாடி
குருமண கத்துறை குடிகொடி நவவழி குணநதி
பனிவளர் குடமாகித்
திருவுற லக்கர்ண திக்க நகமுகத் திடநட சலமங்கைக்
குடநீரே.

(15) சுந்தரானந்தச் சித்தர் முடிவு

சுந்தரம் பரைநாதம் சூழ்வழலை யுப்புச்
சுயம்பாம் சுக்கிலச் சுரோணித மொன்றதுவாம்
எத்தரம் மலரிடைபூ ஏறழிஞ்சி கனத்திரை
மணிக்கொ[illegible] சூழல் வண்டு.

இந்திரம் கந்தம் கீழ்குள விண்ணடிமூலம்
புளிபுனல் பொன்புலால் அத்திப் பால்
சிந்துரச்சிப்பிச் செயநீர் ஊமச்சி ஊனீர்
சிறுநீர்கருநீர் செகமுன் குடிநீர் முடிபிதுவே.

(16) திருமூலச் சித்தர் முடிவு

கும்பங்குடி குமழ்கோண வட்டமுக் கோணம்
தம்பந் தனித்தவத் தம்பரம பரச்சித்த ம்பரமுட்
கம்பங் கலைமாசி பூநீரகம் பிறவிமதி பீசமுயர்ச்
செம்பொன் மதிபால் சிகரத்துறுகுட நீரிதுவே.

(17) போக சித்தர் முடிவு

போகவர வற்றஇடம் போகவர வுண்டுசுகம்
புனிதம் புனிதமும் பர்த்தில்
புரைகாய வழிகழல் நாறுபுல துரத்திப்
புண்ணிடைக் கேணிப் பூமலராய்த்

தாகந் தனித்தமங்கைத் தனமு மல்குல்
தங்கும்வழி காமத் தடங்குடிலைத்
தவத்திலம் பரபரந் தனித்தூஞ் சங்குத்
தகத்திலுறைப் போகுப்புக் கலந்த வட்டத்

தேகந் திரண்டு திங்கள்ஈ ரைந்துநிறை
திடமெனு வனப்பதி தீயினுள் ளே
திதி நவக்கோள் தினத்தி லங்குமுயிரத்
தெளிமக வெளிவரு திலகுகடம்

பாகம் பனிக்குட நீர்பல ரதுவாய்ப்
பகரும் பதினெண் சித்தரை
பலதங் கோடிச்சித்தர் ப்னிக்குட நீரதனுல்
பலதுண்டணி கற்பகாய முப்பதுவே.

(18) கோரக்கர் முடிவு

கோரமில்லாது மலர்க்குமிழ்க் கேணியது மலரப் பாணியது
சாரமுற் றுரையாடும் பரைநாதமணி மங்கை சூதமணி
ஆரமுறைப் பரநாதம் அழலன்னம் தண்ணீர் பரைபிர
சாதம்
தீரமுள்ளணி மாது திகழ்தித்தித்திருக்குந் தேனமுத புளி
கோதும்.

ë£ù ªõ†®ò£¡

(19)

கட்டுயர் கட்டுக்குடம் கலைகார சாரம் ஆதியுப்புசடம்
திட்டமோ டாதியுப்பு தொல் தீ பற்றி யெரிந்திடா
சோதியுப்பு
மட்டில்லா மாதுகுடங் கமழ்மணக்கும் யோனிவழி
படியாந்தடம்
கிட்டியே வெளிநாடுங் குழவிகின் கினியோடு குகு
கூவாமென்றே.

(இதுவரை 19 பாடலில் பிறர் முடிவும் தமது முடிவும் கூறினர். இனி நூல் 24ஆம் பாடலிலிருந்து தொடங்குகின்றது)

இத்துறை யாழியுற்று இலங்கு இலங்கிய மாதுகுரு குடிநீர் பெற்று
வெத்தியுயர் சரக்கிலுற்ற வினைவேக மதிகமுண்டு கவனம் கவனம்
சித்தர்கள் மனமதுற்ற என்னல் செப்பினர் வெளியாக இயற்றகரு
சத்தியின் தாளையுற்று இந்தச் சாகரத் துரைத்தே னுண்மை.(24)

சிவ உப்பு

கேளமுதக் குமரிநீரும் படிதா னிரண்டு
கிருபையுடன் பலம்பத்துப் பூநீ ருகும்
வாளத்த வெடியைந்து பலமும் கூட்டி
வண்மையுடன் கரைத்துநீர் தெளிவி றுத்து
மீளவதை யடுப்பேற்றிச் சிறுதீ யிட்டு
மெதுவலுடன் எரித்துமே சுண்டக் காய்ச்சு
கூளதுதான் பூத்துவரும் அருணன் போல
குணமான சிவனுப்பு இதுதா னுச்சே. (25)

ஆச்சென்று சொல்லுவதா லறிவா ரில்லை
அந்தவுப்பைக் கல்வமிட்டுக் குடநீர்ச் சாற்றால்
பாய்ச்சியரை சாமம்நான்கு பண்பாய் மைந்தா
பதருமல் வட்டுசெய்து ரவியுலர்த்தி
மீச்சலறச் சில்லிட்டுச் சீலை யைந்து
மெதுவாகத் தீட்டிமண் மறைவில் ரெண்டு
கூச்சலறப் புடமிடவே கட்டிப் போகும்
குணமாகப் பின்னுமதைக் குழிக்கல் தாக்கே. (26)

தாக்கியதைக் குடநீரும் சாமம் ஆட்டித்
தவருமல் வட்டுசெய்து ரவியு லர்த்தி
நோக்கியே சீலைமண் வலுக்கச் செய்து
நுண்மையுடன் குக்குடமாய்ப் புடமுந் தாக்கப்
பாக்கியரே இவ்வாருய்ப் புடமு மூன்று
பண்புறவே போட்டுவிடு பளிங்கு போலாந்
தாக்கியநீர் கொடியசுண்ணம் ஆகும் கண்டாய்
தீதில்லாச் சிவவுப்புச் சுண்ண மாச்சே. (27)

ஆச்சரியம் உப்பைப்புட மிட்டால் சுண்ணம்
அல்லாவிட்டா லூறலுற்றுச் சிதாகா யம்போம்
பேச்சின்றி யிறுகியுப்புக் கட்டி நிற்கும்
பெருமைபெற்ற சிவவுப்பு இதுதான் மக்காள்
மாச்சரிய மில்லாது இதற்குப் பேரு
ரவிபீசம் மதிபீசம் அரன்விந் தாகும்
தாழ்ச்சியிலா தாடுதற்குத் தாயைப் போற்றித்
தாக்கிடுவேன் சத்தியுப்பு உண்மை காணே. (28)

25முதல் 28முடிய உரை.

குமரிநீர் படி 2. பூநீறு பலம் 10. வெடியுப்பு 5பலம். இவ்விரண்டினையும் அந்நீரிற் கரைத்துத் தெளிவிறுத்து அடுப்பேற்றிச் சிறுதீயிட்டெரித்துச் சுண்டகாய்ச்சுக. கூழாக இருப்பது அருணன் போல் பூத்து வரும். இது சிவவுப்பு. இந்த உப்பைக் கல்வத்திலிட்டுக் குடநீர்ச் சாற்ருல் நான்கு சாமம் அரைத்து வட்டாக்கி உலர்த்திச் சில்லிட்டுச் சீலை 5செய்து மண் மறைவில் புடமிடுக. இங்ஙனம் 2புடமிடக் கட்டிப் போகும். பின்னும் அதைக் குழிக்கல்லிட்டுக் குடநீரால் 1சாமம் ஆட்டி வட்டுச் செய்து உலர்த்திச் சீலைமண் வலுக்கச் செய்து கோழிப்புடமிடுக. இங்ஙனம் 3-புடம். பளிங்குபோல் கொடிய சுண்ணமாகும். இது தான் சிவவுப்புச் சுண்ணம். உப்பைப்புடமிட்டால் சுண்ணமாகும். இல்லாவிட்டால் ஊறலுற்று வீணுய்ப் போகும். இதற்கு மதிபீசம், ரவிபீசம், அரன்விந்து என்றும் பெயர் உண்டு.

சத்தியுப்பு

(சத்திச்சாரம் என்பது அமுரியுப்பு)

காணவே பனிக்குடநீர் படிதான் ரெண்டு
கருத்தறிய மஞ்சள்நிற மாயி ருக்கும்
தோணவே சத்திச்சாரம் பலமும் பத்து
தொகுத்திட்ட பூநீறுதான் பலமும் ஐந்து

பூணவே குடநீரில் கலக்கி வைத்துப்
புகழாகத் தெளிவிறுத்து அடுப்பி லேற்றி
நாணவே தெளிவிறுத்துச் சுண்டக் காய்ச்ச
நலங்காமல் உப்பதுவும் பூக்கும் பாரே. (29)

பாரிதற்குச் சத்தியுப்பு என்றும் பேரு
பலிதமுள்ள மதிபீசம் என்ப தாகும்
நேரிந்த உப்பதனைக் குழிக்கல் லிட்டு
நிகழ்த்திடுவாய் நாற்சாமம் குடநீர் தன்னால்
பூரித்தே வட்டுசெய்து ரவியு லர்த்தி
பூப்புடந்தான் மண்மறைவி விரண்ட தாகும்
ஆரியதே கட்டிவிடும் வட்டோ மஞ்சள்
அதுநிறம தாகுமிது சத்தி யுப்பே. (30)

உப்பதனை யம்மியிட்டுக் குடநீர் தன்னால்
உகந்துஒரு சாமமது ஆட்டி வில்லை
தப்பிதங்கள் வாராது வட்டுச் செய்து
தாக்கிவில்லை சில்லிட்டு வலுவாய்ச் சீலை
ஒப்பவொரு சாணளவு எருவ டுக்கி
மூன்றுபுட மிவ்வாறு யிட்டுப் பார்நீ
கப்பிகடுங் காரமுள்ள சுண்ண மாகும்
கனமஞ்சள் நிறம் உப்பு வேகம் மெத்த. (31)

மெத்த சத்திச் சுண்ணமுடன் சிவசுண்ண மிரண்டு
மிருசமனாய்க் கூட்டிக் குழிக்கல்லி லிட்டு
சுத்தசல மானகுட நீரால் சாமம்
சூதின்றி யாட்டிவில்லை ரவியு லர்த்திச்
சித்தமுடன் குக்குடமாம் புடமும் மூன்றுஞ்
சிதரும விட்டிடவே கொடிய சுண்ணம்
முத்திபெறச் செப்பிடுவே னிதற்குப் பேரு
முப்புவென்றும் அண்டக்கல் என்றும் சொன்னோம். (32)

சொல்லிவைத்தா ரகத்தியரும் குருநூல் முப்பு
சுகமாக ஐம்பதுக்குள் சூட்சா சூட்சம்
வெல்லுதற்காய்க் குருநூல் விளக்கம் பாரு
விதமாகச் சத்தியுப்பு சிவத்தி னுப்பு

தொல்லையில்லா அண்டக்கல் முப்பு உண்டை
தொகுத்திட்டார் ரோமரிஷி சூத்திரம் நூறில்
வல்லபமாய்ச் சட்டமுனி சூத்தி ரந்தான்
வளமுரைத்தார் இரண்டு நூறில் சூட்சம் சொன்னார் (33)

சொன்னவிதம் அறிவதற்காய்த் திறப்புச் சொன்னேன்
சூட்சமெல்லாம் வெளியாக விரித்துச் சித்தன்
கன்னலாய் முன்னுரைத்த சிவனார் சத்தி
களங்கமில்லா உப்புகுருசுண்ணம் கனிந்து போற்றி
பின்னமிலாச் சரக்குகளில் ஒன்றுக் குச்கால்
பேசாமலிட்டுக் குடநீராட்டி
உன்னி கௌதாரிப் புடத்திற் சுண்ணம்
ஓதரிய சத்திசிவ குருவி தாச்சே (34)

குருவான உப்புச்சுண்ணம் வெள்ளி செம்புக்
கொருபத்துக் கொன்றீயப் பதினாறும்
கருவாகும் உருவாகும் காலம் தன்னைக்
காணும லோட்டுவிக்கும் காயங் கற்றூண்
பேருபெறு ஞானமுடன் யோகஞ் சித்தி
பேசரிய சமாதிநிலை நிலைத்துப் போகும்
உருவான தேகந்தன்னை யனல்மண்ணுந் தின்னா
ஒருகோடி நோய்களிதைக் கண்டா லோடும் (35)

கண்டிடவே என்போலாஞ் சித்தனார்கள்
காசினி யில்மனுக்க ளறியா வண்ணம்
விண்டிட்டார் பரிபாஷை விரிவா கத்தான்
விளக்கமுடன் உண்மையைப் பின்னு ரைப்பேன்
அண்டிவரும் உப்புகுரு சுண்ண மப்பா
அவனிதனில் கையடக்கம் செய்வாய் நீயே
தெண்டிசையில் சித்தர்கண்டால் கொண்டே போவார்
பேரண்டம் ஒன்று சொல்வேன் (36)

29 முதல் 36 முடிய உரை. சத்தியுப்பு.

மஞ்சள் நிறமாக இருக்கும் பனிக்குடநீர் இரண்டு படியில் பத்துப்பலம் சத்திச்சாரமும் ஐந்துபலம் பூ நீறும் கலக்கிவைத்துத் தெளிவிறுத்து அடுப்பிலேற்றிச் சுண்டக் காய்ச்ச உப்பு பூக்கும்.

இதற்குச் சத்தியுப்பு என்று பெயர் வழங்கும், மதிபீசம் என்றும் கூறுவர். இந்த உப்பைக் குழிக்கல்லிலிட்டு நாற்சாமம் குடநீர் விட்டரைத்து வில்லைதட்டிக் காயவைத்து கலசத்திலிட்டுச் சில் விட்டுக் கவசம் செய்து மண்மறைவிற் புடமிடுக. இங்ஙனம் இரண்டு புடம். கட்டிவிடும். நிறம் மஞ்சள். இது சத்தியுப்பு. இதனை 1 சாமம் மீண்டும் குடநீராலாட்டி வில்லைதட்டிக் காய வைத்துக் கலசமிட்டுச் சில்விட்டுக் கவசம் செய்து சாணளவு எருவடுக்கி ஒரு புடம். இங்ஙனம் 3 புடமிடச் சுண்ணமாகும். மஞ்சள் நிறவுப்பு. வேகம் மிகுதி.

இந்தச் சத்திச்சுண்ணத்துடன் சிவசுண்ணமும் சம எடை சேர்த்துக் கல்வத்திலிட்டு 1 சாமம் குடநீராலரைத்து வில்லை தட்டிக் காயவைத்துக் கலசமிட்டுச் சில்லிட்டுக் கவசமிட்டுக் காய வைத்துக் கோழிப்புடம் மூன்று இடக் கொடிய சுண்ணமாகும். இதற்கு முப்பு என்றும் அண்டக்கல் என்றும் பெயர் உண்டு. அகத்தியர் முப்புக் குரு நூலும், உரோமரிஷி சூத்திரம் நூறும், சட்டமுனி சூத்திரம் நூறும் பார். அவர்கள் கூறிய வகை நுட்பம் அறிவதற்காகத் திறப்புச் சொன்னேன். மேற்கூறிய உப்புக்குரு சுண்ணத்தை சரக்குக்களுக்கு ஒன்றுக்குக் கால் கூட்டிக் குடநீரா லாட்டிக் கௌதாரிப் புடமிடச் சுண்ணமாகும். இது சத்திசிவ குரு. வெள்ளி செம்புக்கு ஒரு பத்துக்கு ஒன்றீயப் பதினுருகும். உடல் கற்றூணுகும். ஞானம் சித்தி, யோகம் சித்தி. சமாதிநிலை நிலைத்துப் போகும். உடலை அனல் தின்னுது; மண் தின்னுது. இதைக் கண்டால் ஒருகோடி நோய் ஓடிப்போகும். என்போன்ற சித்தர்கள் உலகோர் அறியாவண்ணம் பரிபாஷை விரிவாகச் சொல்லி மறைத்தார்கள். பின்னுல் விளக்கம் சொல்வேன். இந்த உப்புக் குருச்சுண்ணத்தைக் கையடக்கம் செய். சித்தர் கண்டால் கொண்டுபோய்விடுவார். இனி பேரண்டம் ஒன்று சொல்வேன் கேள்.

பேரண்டச் சுண்ணம்

கேள்மனிதர் தலையோட்டைக் கொண்டு வந்து
குழிக்கல்லி லிடித்து மாவ தாக்கித்
தாழ்மையில்லா இருபலம்பின் வெடியும் வீரம்
தான்வகைக்குக் கால்பலமாய் ஒன்று சேர்த்துக்

கூழ்பெருகும் குடநீரால் சாமம் ரெண்டு
குணமாக வரைத்துப் பின் னீற்றுச் சாற்ருல்
ஊழ்விணைக ளறவிரண்டு சாமம் ஆட்டு
உத்தமமாய் வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி (37)

உலர்த்திவில்லை சில்விட்டுச் சீலை யைந்து
உத்தமமாய் ஐந்தெருவில் புடமும் ஐந்து
மலர்ந்துவிடும் மாவேகம் கொடிய சுண்ணம்
மயங்காமல் மாற்றுப்பதி ஞரும் காணும்
தளர்ந்தவுடல் கற்றூண்போல் தேகங் காந்தி
தரணிதனில் மாபிணிமா ரோகம் போகும்
களங்கமிலாக் காசினியில் மறைத்தார் சித்தர்
கருத்தறிய சங்குசுண்ணம் கழறு வேனே. (38)

37, 38 - உரை

தலையோட்டுத்தூள் இரண்டுபலம். வெடியுப்பும் வீரமும் வகைக்குக் காற்பலம். குடநீராலிருசாமம், பின் திருநீற்றுச் சாற்ருலிரண்டுசாமம் அரைத்து வி. த. கா. சீ ம. செ.5 (வில்லை தட்டிக்காய வைத்துச் சீலைமண்5செய்து) ஐந்துபுடம். கொடுஞ் சுண்ணம்—பதினுறுமாற்று. தளர்ந்தவுடல் கற்றூணுகும். உடலில் ஒளியுண்டாகும். பெரும்பிணியும் கொடுநோயும் நீங்கும். சித்தர் மறைத்து வைத்தனர்.

சங்குச் சுண்ணம்

கழறுங்கடற் சங்குதனை மாவ தாக்கிக்
கலங்காம லகத்திலைச் சாறு தன்னுல்
உளங்குளிரச் சாமம் நான்கு அரைத்து மைபோல்
உறுதியுடன் வில்லைதட்டி ரவியு லர்த்தி
விளங்கவைந்து எருவதனிற் புடமும் மூன்று
விகற்பமறப் போட்டெடுக்கப் பற்ப மாகும்
இளங்கிளியாள் குடநீரும் நீற்றுச் சாறும்
இரண்டுஞ் சமனெடை சங்குப் பற்பம். (39)

சங்குப்பற்பம் பலமிரண்டு வீர மோகால்
சருகாமல் வெடியன்ரையும் மூன்று மொன்ருய்ப்
பங்கமறக் குழிக்கல்லி லிட்டுச் சேர்த்துக்
குடநீர்ச் சாறுதன்னுல் சாமம் நான்கு

ë£ù ª õ †®ò£ ¡

மங்கலமா யரைத்துவில்லை ரவியு லர்த்தி
மகிழவே மூன்றெருவில் புடமும் மூன்று
தங்குபுட மிட்டெடுக்கச் சுண்ணம் காந்தி
தக்கபதி ருைகும் வித்தை கோடி. (40)

கோடிவித்தை இதனாலே யுண்டு மைந்தா
குணமான இதுசங்கு முப்புச் சுண்ணம்
நாடிவரும் சரக்கெல்லாம் இதனைக் கண்டால்
நழுவாமல் காட்டித் தலை யெடுத்தி டாது
கூடிப்பலம் சுண்ணமொன்று துருசு அரையும்
கூட்டியே நாலுசாமம் நீற்றுச் சாற்றால்
செடிநீரும் சேர்த்தரைத்து ரவியு லர்த்திச்
சிறுபுட மைந்திடவே கொடிதாம் சுண்ணம். (41)

செடிநீர்—குடநீர்

39, 40, 41. உரை. கடற்சங்கினை மாவாக்கி அகத்திலைச் சாற்றால் நான்கு யாமம் மைப்போ லரைத்து வி.த.கா. சீ.ம.செ 5எருவில் புடம். மூன்றுமுறை போடப் பற்பமாகும். குடநீரும் நீற்றுச்சாறும் சமஎடை சேர்ப்பதால் சங்குபற்பம் நயமாகும். இப்பற்பம் இரண்டு பலம். வீரம் காற்பலம். வெடியுப்பு அரைப் பலம். குடநீர்ச் சாற்றால் நான்குயாமம் அரைத்து வி.த.கா.சீ.ம. செ. 3எருவில். இங்ஙனம் 3புடம். சுண்ணமாகும். தக்க பதினாறு மாற்று. கோடிவித்தை. இது சங்கு முப்புச்சுண்ணம். எல்லா வகைச்சரக்கும் கட்டும் நீறும். இச்சுண்ணம்1. துருசு½. நீற்றுச் சாறும் செடி நீரும் சேர்த்துவிட்டரைத்து வி.த.கா.,சீ.ம.செ. சிறுபுடம்5. கொடிய சுண்ணம்.

அண்ட பிண்ட பின்ன தெய்பது

வேகமுடன் செப்பிடுவேன் அண்ட பிண்டம்
என்றதொரு விவரமிகத் தெளிவாய் மைந்தா
பாகமுடன் பதினெண்பேர் நாதாக் கள்தாம்
பகர்ந்திட்டார் சூட்சமுடன் பலவா றாக
தேகமது எங்கிருந்து எப்பா கத்தில்
திடம்பெறவே வந்ததொரு விவரம் காண்பாய்
ஆகமதின் வழியறிந்து கொண்டா லையா
அண்டபிண்ட முன்னுக்குட் டோன்றுங் காணே. (42)

ë£ü ªõ †®ò£ ¡

காணவென்ருல் வெகுசுளிவு கருதிக் கேளு
கருத்தரித்துக் கருவுருவாய் முட்டை யைப்போல்
தோணுவது பிண்டமதை மூடிக் கொண்டு
தொகுத்துநின்ற அன்னைகருக் குழியில் மாட்டிப்
பூணநிறை யண்டபிண்டம் பொதிந்துள் ளாகப்
பொருந்திநின்ற தேகமிதை வளைத்துள்வைத்து
ஆணவமாம் காமியங்கள் அமைந்தா டாடி
அமைந்தசேய் இருந்தகுடப் பைய தாமே. (43)

தாமந்தக் குடப்பைதான் அண்ட மாச்சு
தனித்துநின்ற மதலையது பிண்டமாச்சு
நேமமுடன் நிறைந்ததொரு அண்ட பிண்டம்
நிலையான் மாதுகருக் குடநீ ராச்சு
வாமமதிப் பால்சுரந்து வழியூ னுற்ற
வகையறிந்து வையகத்தில் வாழ்த்திப் போற்றப்
பூமணக்கும் அகத்தியரின் நேமத் தாரை
யெனும்பஞ்ச காவியநிகண் டெண்ணூறு பாரே. (44)

பார்த்திடுவாய் எண்ணூற்றின் முதற்காண் டத்தில்
பனிநீரும் மாதுநீர்க் கிருதம் தன்னைப்
பூர்த்தியுறச் செப்பிவைத்தார் புகழ தாகப்
புண்ணுக்கர் முத்திக்காண்டம் ஐந்நூறு பாரே
கீர்த்தியுள்ள சட்டநாதர் சம்வாதக் கொத்து
கிளத்தினர் நூறதனில் தெளிவாய்த் தோன்றும்
மூர்க்கமுள்ள காலாங்கி நாதர் கௌன
முப்புநீர் ஐந்நூறும் அறிந்து காணே. (45)

காணவே போகர்நிகண் டாயிரத் திருநூற்றில்
கருத் தெல்லாம் வெளியுரைத்தார் குடநீ ருண்மை
பூணவே நந்தி சூத்திரம் முப்பத் திரண்டில்
புகன்றிட்டார் மாதுநீர்க் குடநீர் மேன்மை
ஆணவங்க ளகலுதற்காய் அறிந்து நானும்
அறைந்திட்டேன் திறவுகோல் வெளியாய்ச் சித்தன்
தோணுபுவி யுரைத்தகரு மறைப்பை யெல்லாம்
தொகுத்தவை பின்விளக்கம் இனிச்சொல் வேனே. (46)

செப்பினிய மாதுகருக் குடநீர் தானும்
சீக்கிரத்தில் மானுடர்க்குக் கிட்டா தாயின்
ஒப்புஞ்சிவ சத்திக்குட நீரை யாங்கள்
உமைபரனைத் தியானமுடன் தாள்ப ணிந்து
தப்பிதங்கள் உலகவர்க்கு வாரா வண்ணம்
தகுநிதியாய்ச் சிவக்கிணறுஞ் செயநீர் செய்தோம்
கப்பியந்த இடமதனைக் கண்டு போற்றக்
கழறுகிறேன் காசினியோர் அறியத் தானே. (47)

சத்திசிவக் கிணறு

செப்புகிறேன் சாகரத்தில் அரனுமையுந் தானே
சிறந்தரவி மதியுடனே இலங்கிடும்பெண் மானே
ஒப்புவமை யீடதற்கு உலகிலில்லை கோனே
உதயகிரி என்றதற்குப் பேருண்டுதான் காணே.

காணவதின் சிகரமுச்சிக் கனவெளியாய்த் தோணும்
கருதுமந்தப் புண்ணியர்க்குத் தங்கநிறங் காணும்
ஆணவமாங் காமியங்கள் மலைமிதிக்க நாணும்
அந்தஇடம் வந்தெங்களைத் துதித்திடவும் வேணும்,

வேணுமந்த ரவிமேகலை உரைத்த மந்திர யெந்திரம்
விகற்பமற நீசெவக்கத் தோன்றிடுமே யந்திரம்
பூணுமங்கு நிறையதனி லெய்திடுவோம் அந்தரம்
புகழுமந்த உதயகிரி வடபாகஞ்செல் சுந்தரம்.

சுந்தரமே குறிவடக்குக் குட்டிமலை யொன்று
சொர்ணமய மாய்த்துலங்கும் சோதிமலை யொன்று
நிந்தையிலாப் பேரதற்கு நிகழ்த்தினர்கள் அன்று
நிறையங்குகிரிக் கீழ்புறத்தில் சத்திகோயில் ஒன்று.

ஒன்றுமந்த ஆலயத்தின் முன்பாலே ஐயா
ஒத்தனுமான் உருபிரம அண்டங்காண் மெய்யா
நன்றிதற்குப் பக்கம்நதி ஓடைபார்க்க ஐயா
நாணும லதுகடந்து அப்புறஞ்செல் துய்யா.

துய்யடவி சோலைபுனல் மிருகம்பல உண்டு
தொடர்ந்து வரும் ரவிமேகலை மந்திரஞ்சொல் கண்டு
அய்யமெல்லாம் அகன்றுவிடும் அடவிதனிற் சென்று
அவ்விடத்தில் அரக்கர்களும் வசித்திடுவர் பண்டு.

பண்டுரிய பதுமாசூரன் பாறையெனப் பேரு
பாறையின்மே லடித்திருக்குங் கவனமுற்றுப் பாரு
தண்டணியு மாயவனு ராலயமு நேரு
தானிருக்கு மதனருகில் மயங்கிடாமல் சேரு.

சேர்ந்துமந்தச் சிரிதரனைப் பூசைசெய்து போற்றிச்
சிவனுமையை யவ்விடமே தோத்திரஞ்செய் தேத்தி
கூர்ந்துமந்தக் கோவிலுக்கு வடபாரிசம் தேற்றக்
குலைந்திடாது கௌனநெறி தூரமதி லேற்றி.

ஏற்றியங்கு சந்தனமும் நாணலும்பேய்க் கரும்பு
இருக்குமந்த இடத்திலென்பேர்ப் பாறையின்மேல் விரும்பு
போற்றி யந்தப் பாறையின்முன் இருகிணறு சூழ்கும்
பூதமுடன் பாம்பதற்குக் காவலுண்டு தரும்பு.

தருநிறைந்த பாம்புபூதம் தான்விலக் கோரு
தந்ததொரு ரவிமேகலை யந்திரத்தால் வாரா
பேறுபெற நீசெவிக்க வருமேயந்த நாளு
பேய்பூதம் மற்றதெல்லாம் ஏகிடும்பின் மீளும்.

மீளுதற்கா யிருகிணற்றை நாங்கள்நிலை யாக்கி
மேதினியில் வைத்தோமதில் நிறமதனைத் தேக்கி
ஆளுஞ்சத்திக் கிணற்றின்சலம் மஞ்சள்நிறம தாகும்
அரனுமந்தச் சிவக்கிணறு வெண்ணிறமாய்த் தூக்கும்.

தூக்கியேநீ இருசலமும் துகளறவொன் ருக்கித்
தோன்றிடவுன் மண்டலமே சொட்டதனிற் றேக்கி
பாக்கியவான் நீயேயாவாய் இல்வழியாய்த் தூக்கிப்
பரனுமையு முன்னிடத்தில் குடியிருப்பான் நோக்கி.

நோக்கியே புளிபோகம் நீக்கியே முதன்மை
நீபுசிக்க இல்லைதொல்லை புவியிலென்றும் பின்னும்
தேக்கியிந்நீர் சரக்கி லூற்றி ரவியில்வைப்பாய் வண்ணம்
தெகிட்டலறக் காரசாரம் உப்பு ஆகும் சுண்ணம்.

சுண்ணமதால் செகமழியாச் சித்தஞானி யாவாய்
சிரமிந்த நீரைநாத விந்தென் றிட்டோ மறிவாய்
மண்ணுமிது ரவிபீசம் குடநீரிது தெளிவாய்
மாந்தர்களும் பிழைத்துவாழ அமைத்துவைத்தோம்
பரிவாய்.

பரிவாயஅந்த நீர்தனக்கு அநேகம்பேர்க ளுண்டு
பாடிவைத்தார் சித்தர்களும் பரிபாஷையாய்க் கண்டு
அரியகுரு நீரிருக்கும் கிணற்றினையான் பண்டு
அறிவித்தேன் அல்லாது மற்றோர்சாற்ற வில்லை.

கொண்டிதனை நாட்டமுற்று அமைப்புளவ னுனல்
குறிப்புடனே வந்தெடுத்து அறிந்திடுவாய் தானுய்
மண்டலத்தில் அம்பிகையைத் துதித்து அரன் கோனுய்
மகிழ்வுடனே வாழ்வாரெந்த நாளுஞ்செல்வ னுக.

செல்வநலங் காரசார மிதன்வேகமோ மெத்த
சீரும்எமன் தனைவிலக்குந் தூமையிதுகாண் சுத்த
வல்லபமாய் வாலிபத்தை யுண்டுபண்ணுஞ் சத்த
சாகரமழிந் தாலுமழி வில்லைசொன்னேன் சித்தன்.

சித்தர்பதி னெண்மரோதும் நூலிலிந்தச் சேதி
செப்பிடாது சூட்சமதில் சூட்சமமாய் ஓதி
வெற்றிபெறுஞ் சத்திசிவ நிராத்தும சோதி
விகற்பமிலா வாதசித்து யோகஞான மாதி. (48)

பிரமசூற்பம்

ஆதி யாநின் றரும்பொரு ளாகிய
அண்ட பிண்ட பிண்டமத னுலே — இந்த
அகில பிரபஞ்ச மெலாநினைந் துருகியே
ஆத்ம சோதிமென் மேலே — உயர்
நீதி யாய்நின்ற நிராமய வத்துவின்
நித்திய தத்துவத் தாலே — நிறை
நீள்ரவி மதிமெய்ஞ் ஞானச் சுடரொளி
நிறைகுட மங்கைநீ ராலே — அதில்.

செயநீர் கூலக்குமுறை

உண்மை தனைமுன்னே ஓதாமல் மறந்து
ஓதினேன் வையாதீர் கூடியே — உரை
உத்தமியாள் சிப்பிக் குடநீர் படியொன்று
ஓங்கும் உறுதிகொண் டாடியே — துரை
வண்ணமா மங்கிலியம் சூட்டாத ஈரெட்டு
வயதுள்ள மங்கையைத் தேடியே — கால்
வாய்வழி யவள்பெய்யு மூத்திரத் திலரைப்
படிசலங் குடநீர்சேர் நாழியே — திகழ்.

திகழ்திரு நீற்றுப் பூண்டின் சாறுபடி யொன்றுடன்
    குடநீராஞ் சிறுநீரும் கூட்டியே —நன்னிகர்
திடமாயோர் நாள்மட்டும் பனியில்வைத் தெடுத்ததை
    தெளிவாய்வைத் திருத்துவை நாட்டியே —காலைக்
குருவான சரக்கெல்லாஞ் செயநீரால்
    கொடுத்துநீ யாட்டிடு உளபடி —குறை
ஒன்றுமே வாராது எப்போதும்
    உமையாள் மேலாணை சூட்டியே —இன்னும்.

ஒளியாம லோதுவேன் பிரமகல் பந்தன்னை
    உயர்மணி வாசலுள் ளாடவே —நல்ல
சித்துமெய்ஞ் ஞானச்சு காதீத பேரின்பச்
    சிற்சபை நடனங் கூடவே —மலர்
வெளிவெளி நாடக மானந்த பேரிகை
    விண்மணி நேயர்கொண் டாடவே —இதை
உன்னிட மேநின்று பிறபிறப் பில்லாத
    தென்றமு தன்னமும் போடவே —முன்னே.

சாற்றிய குடநீர் சிறுநீர் அவ்வெடைச்
    சாதக மேனிச்சா ரென்றரை —அதில்
கற்கண்டு பனைவெல்லம் சீரகம் வகைக்கரைப்
    பலமதாய் நுணுக்கியே சேர்த்தரை —முற்றும்.
ஏற்றியே ரவியில்வைத் தெடுத்திடு மெழுகதாய்
    என்றும்பின் செப்புவேன் மேல்வரை —பொல்லாக்
கூற்றுவ னைநீக்கிப் பூலோகம் ஆண்டிடப்
    போற்றுமிந் நூல்சீனி சர்க்கரை —முறை.

தப்பா திருவேளை யெடைகுன்றி மெழுகினை
    மண்டலமுண் டப்பாலு முண்டிடே —இருள்
தங்கா தொளிவீசித் தன்மயமாகித்
    தங்கமயந் தேகங் காந்தியே —இணை
ஒப்பாரு மின்றி நரைதிரை மாறியே
    உடலாவி நீங்காது கொண்டிட்டே —பரி
ஓங்கார வட்டச் சுழிநிலை யோங்கியே
    ஊமைச்சங் கூதிடுங் கண்டிடே —இந்தப்.

பிரமகற் பமுன்சை யோகச்சிற் றின்பம்பு ளியுடன்
போகமு மாகாது பத்தியம் -மீறி
லீலேகள் செய்திடில் வெடித்துட லழிந்திடு
மிதைமாற்ற மருந்தில்லே சத்தியம் -பொல்லாக்
கரும விணைகளும் பிரமவிதிகளும்
காணுமல் வயதோங்கும் நித்தியம் -நிறை
நாற்பத்தெட் டுடன்மறு நாற்பத்தெட்டுநாள்
ஆனபின் னில்லேபார் பத்தியம்.

பொல்லாத குட்டநோய் பலபல பிணிக்கெல்லாம்
எடைகுன்றி வெண்ணெய்யில் தாக்கியே -காலே
மூன்றேழ்நாள் மட்டுந்தா னுண்டிட ரோகம்போம்
செய்குவாய் பண்டிதம் நோக்கியே -சிறக்கச்
சொல்லிய மருந்தெல்லாம் இம்மெழு குக்கன்றி
வேறில்லே சூட்சமும் போக்கியே -யானும்
செப்புவே னந்த அகத்திய ரிதைச் சொல்வோர்க்
கிட்டார் சாபத்தை நீக்கியே -வல்ல.

அகத்தியர் தத்துவ பஞ்சகா வியநிகண்
டானவெண் ணூறுமுதற் காண்டமே -அதில்
சாற்றினு ரிம்முறை சீரகம் பணேவெல்லம்
கற்கண்டு சூட்சமம்பிர மாண்டமே -இதைச்
செகத்தோ ரறிந்திடா மார்க்கமாய்ப் பேரையும் மாற்றியே
செய்திட்டார் சித்திர பாண்டமே -கூடி
நூல்கள் பலபல செய்து மனுக்களின்
சித்தத்தைக் கலக்கினுர் மீண்டுமே -நாடி.

மூன்று சரக்கின்பேர் மாற்றமா யோதிய
சித்தர் மறைப்புநான் போக்கியே -உண்மை
செப்புவேன் சீரகம் பணேவெல்லம் கற்கண்டின்
ஒவ்வொன்றின் விவரங்கேள் நோக்கியே -சற்றே
ஊன்றிப்பார் சீரகம் பேரண்டச் சுண்ணமே
ஒதுகற் கண்டுபேர் தூக்கியே -சிவ
முப்புச்சுண் ணமாகும் பனேவெல்லமது வுமை
சத்தியுப்புச் சுண்ணமு மாக்கியே -முன்னே.

ë£ù ª õ †®ò£ ¡

காட்டிய சீரகம் கற்கண்டு பனைவெல்லம்
கடைச்சரக் கானதை விட்டுமே -நல்ல
காரசா ரமான முப்புச்சுண் ணத்தைக்
கணக்கின் நிறைப்படி யிட்டுமே -அந்த
மேட்டிமைச் சிப்பிநீர் குடநீர் சிறுநீரும்
மேனிச்சா றளவதைக் கூட்டுமே -சுண்ணம்
மூன்றையு மித்தோடே தாக்கி ரவியில்வைத்
தோங்கும்போ துள்ளங்கை நாட்டுமே.

நீங்காதிருந்து மறலியை வென்றந்தப்
பிரமனின் விதிப்பினை மாற்றவே -புவி
நீடுழி காலமட் டோங்கியே வாழ்ந்திட
நிகழ்த்தினேன் பிரமகற்ப மேற்றவே -நிலை
ஓங்குமுண் மையரன் பாதத்தின் மேலாணை
உற்றது இதுசத்தியம் சாற்றவே -நானும்
உலகில் பதினெண்மர் சொற்கப டம்நீக்கி
உகந்து உங்களைக்காப் பாற்றவே. (49)

ஆதிநீர் வளப்பமும் குடநீர் உதிப்பும்

கடல்நதியாம் புனலருவி யோடைகழல் நாடு
கன்னிகையும் வீற்றிருப்பாள் பாலைநிறை வீடு
மடல்விரியும் இருபுறமும் மாதுநடுத் தோடு
மங்கலஞ்செய் யழல்பொருதும் மாமதுரப் பேடு
அடல்வலிது அமுதகலை அண்டமதி னோடு
ஆணவமாங் காமியங்கள் தனைவிட்டுப் போடு
நடனமயி லாதிசத்தி யம்பிகையைத் தேடு
நாட்டிடுவேன் குடநீ ருண்மை யறிந்துபதம்பாடு.

பாடுபட்டுப் பயனறிய வேண்டுநடுக் கம்பம்
பார்த்தாலும் பச்சைநிறம் ஆத்தாளவள் பிம்பம்
நாடுநடுக் கனலபதி உச்சியான தம்பம்
நாதமணிப் பஞ்சமியாள் பஞ்சவருண கும்பம்
காடுகரை யானசுழிக் காற்றடித்து ரொம்பும்
கன்மமதி பூப்பூக்கும் கமலவேள்கூர் ரம்பம்
கூடிருக்குங் குழலிருக்குங் குங்குங் குங்குங் கும்பம்
கேசமளமா மாதினிட வமுதமதே பொங்கும்.

பொங்கமுடன் திருட்டாந்திரம் புகன்றிடுவேன் கேளு
பூலோகமும் பிரளயத்தால் அழிந்திடுமந் நாளு
தங்குதரை தரணிசீவ கோடி யெல்லா ம்பாழு
தட்டழிந்து போய்விடுமே தயங்கிடாமல் வாழு
புங்கவியாள் பூவாழி பூத்தமலர் நாளு
புரைவட்டத்தி லங்குஞ்சிப்பி யானமத வேளு
கொங்கையின்றிப் பால்தருவாள் நாட்டமுற்றே யாளு
கோதைகுடி யிருப்பாளாழி யதையறிந்து மீளு.

மீளுவரை யோனியைப்போ லிருக்கும்புரை தானே
மேவுமப்புச் சிப்பியுமென் றதற்குப்பேரு நாளே
கூழுமுண்டு சோறுமுண்டு குடலானகல் லானே
கூட்டினுள்ளே வழலைமது மாமிசங்கள் தேனே
வாழுமுயர் நாமகலை மங்கலமுய் வானே
நாதவிந்து சிப்பிச்சலம் நங்கைநதி பூணே
வேளுரிய விமலமடல் வயதீரெட்டு ஊணே
வெயில்நிலவு மாவாள்செனித்து வீற்றிருப்பாள் நானே.

பாழ்போ காது பாஷாணமெனப் பேரு
பாதைவழி யறிந்தவர்க்கே பலித்திடுங்காண் நேரு
வாழ்வதற்குச் சிப்பிச்சலம் வெளியாகவே கோரு
வழுத்திவைத்தார் சித்தர்களும் பரிபாஷையாய் வேறு
தாழ்மையிலாப் பஞ்சறிவு சிப்பிக்குண்டோ பாரு
தங்கும்போக ஞானமது அடைந்திடுமா கூறு
ஆள்உன்பெண்டு சுத்தகெங்கை மங்கைக்குட நீரு
சூதில்லாச் சிப்பிநீரும் சிறுநீருமாய்ச் சேரு.

மாய்கையிலாச் சிறுநீர்சிப்பிக் குடநீர்சமன் தாக்கே
மகிழுஞ்சீவ கலையமிர்தம் இதுதான்கண்டு நோக்குத்
தூய்மையிலா இம்மூன்றுமே தூய்மையாகுந் தூக்கித்
துய்யவண்ட பிண்டமுயர் தொந்தரவை நீக்கி
வாய்மையுறுஞ் சித்தர்களும் மறைத்துரைத்தார் போக்கு
வயணமுடன் உண்மைவழி யுரைத்தேன் சித்தன் வாக்கு
பாய்மரமும் மலமிதனின் பேருலைவைத் தாக்கு
பக்கமுடன் சிப்பிக்குடநீர் சிறுநீர்கொள் நாக்கு.

கொள்ளமுத பூரணத்தால் கூடிவரும் வேதை
குமரிபரா பரிவிமலி தீர்ப்பாளுன்றன் உபாதை
சள்ளையில்லாப் பிரமகற்பம் முன்னேசொன்னேன் பாதை
சாதனையாய் அறிந்துஉன்னைப் போய்விடுமு பாதைக்
கள்ளமில்லாக் கற்பமுண்ணைக் காணவரும் போதை
கனலெழும்பி வீசியுடன் நீக்கிடுமுன் பேதை
....
வேசிமையல் விட்டுமையின் பூசைகொள்தாய் மாதை.
(ஒருவரி குறை)

தாய்தந்தை பிள்ளையுடன் மூன்றுதொன்ற தாச்சி
தட்டழியாச் சிப்பிக்குடநீர் சிறுநீருமை பேச்சு
ஆய்ந்தறிந்து கொண்டிடுவாய் அன்னைகொங்கை பாச்சி
அம்மட்டிலும் இம்மட்டிலும் ஆணும்பெண்ணும் சாட்சி
மாயந்திடாது பிரமாவிஷ்ணு ருத்திரன்முன் சாட்சி
மங்கையர்களைச்சுமந்தார் மூவருங்கண் காட்சி
பேய்மக்காள் பிரமவிஷ்ணு ருத்திரனின் சூழ்ச்சி
தெரிந்திருந்தும் பிழைக்கவழி யறியாததேன் காட்சி.

காட்சியுடன் கடலில்விஷ்ணு அலையதின்மேற் றுயின்று
காமமுற்றுச் சிப்பிக்குட நீருண்டு நின்றுர்
ஆட்சியுடன் பிரமாருத்திரன் அதையறிந்து நின்றுர்
ஆழாழிக் கரையில்அன்ன வன்னமது உண்டார்
தாட்சியில்லா மூவருமே அறியாவரங் கொண்டார்
தந்தைமதி வந்தநிதி தாயமுத மென்றுர்
மூஷிக கணதிகரு மூவருய்ய வென்றுர்
மும்மூர்த்திக ளிதனையுண்டு மூவுலகாண் டிருந்தார்.

ஆண்மையுடன் சிப்பிக்குடநீர் சிறுநீர்தன்னை முத்தர்
அண்டபிண்ட மென்றுரைத்து மறைத்திட்டாரே சித்தர்
காண்பதற்கு என்போலானேர் கடலேரமாய்ப் பத்தர்
காரணமாய்ச் சமாதிகொண்டு நின்றுரேவி ரக்தர்
பூண்டுலகில் விவரமதைத் தெரியச்சொன்னுர் மனிதர்
பூரணமாய் மாந்தர்களும் அறியாரென வறைந்தார்
வேண்டுவதை யொளித்துப்பின்பு வேண்டாததை யுரைத்து
வீணுகவே பலவிதமாய் நூலுரைத்தார் கருத்தர்.

கருத்தரென்ற பதினெண்மரில் போகரவர் தானும்
கருதுபல வஸ்த்துவினைச் செய்தீந்தார்பெம் மானும்
சருவசித்தர்க் குத்திரநளின சாதகமாய்க் கோனும்
சார்ந்திருக்கச் சூத்திரசித்து எண்ணூறுசொன்னர் தோணும்
மிருத்துவிலாக் ககனசித்தெண் பதில்போக ரவாவாணும்
சிப்பிக் குடநீருண்மை விவரம்சொன்னர் பூணும்
கெருவமின்றி என்னூல்தன்னைப் பதனஞ்செய்ய வேணும்
சித்தனென்சொல் போல்நடந்தோர் சாகாரவர் காணும்

காணும்பதி சித்தமுடன் சம்வாதங்க ளிட்டுக்
கருத்தையெல்லாம் சாபம்நீக்கி யுரைத்தேன்வெளிப் பட்டு
ஆணும்பெண்ணும் சீவகலை யொன்றுகச்சேர்த் திட்டு
ஆணவமாங் காமியம்பொய் மாய்கைதனை விட்டு
வேணுகியாள் அமுதவிமலி தங்கப்பாதம் தொட்டு
சிப்பிக்குட நீர்சிறுநீர் மூன்றுஞ்சேர்த்துக் கட்டு
நாணுதலாய் நமனுநம திடத்தில்வாரான் மெட்டு
நாதமணிப் பிரமகற்பம் உண்டுகொள்நீ சொட்டு.

செட்டிமகன் சித்தரியில் அ.இ. யென்ற சோதி
சித்துபல இக்கும் இணு.றிணு ஹ ஹவிதி
கட்டுங்கலை ஹம்சம் ஸ்ரீ–யிம்–ஜிம் ஆம்நீதி
காலநிலை கங் கங் கெங் காணலாம் பிரம மாதி
வட்டமதி லுய்யவொளி வீசுமகர மாதி
வாமவீட்டி லிருந்துபார்க்க நீங்கிடுமு பாதி
தட்டலின்றி மந்திரத்தைத் தகர்ந்தி டாமலே
தாவிபிரம கற்பமுண்ணப் பிறவிபோமெய்யே சோதி

விளக்கம்:— ஹரி–இல், ஆ–இ–இக்கம் இணு–றிணு
ஹ–ஹ–ஹம்சம்–ஸ்ரீ–யிம்–ஜிம்–ஆம்–கங்–கங்
கெங்–அ–சுவா ஹா:.

சோதிதன்னைப் பதினெண்பேரும் ஒளித்து நூலில்பேசி
சித்துஞான மர்மம்மிகக் காட்டிடாமல் ஏகி
ஓதியதின் உண்மைதன்னை யோகஞான தேகி
உரைத்தேநித்தம் மந்திரத்தை யனுதினமும் நேசி

நீதியாயிரம் மந்திரத்தா லகலும்பேய்பி சாசி
நிலைத்துவாசி தங்கிக்காயம் அழியாதுவிசு வாசி
ஆதிமந்திரம் இதுதன்னாலே சித்தரநேகம் வீசி
அம்பிகையின் பாதத்தாணை அறைந்திட் டேன்சந்யாசி.

மிருத் யுஞ்செய மந்திரத் துதி

சன்னியாசி யிருந்தகத்தி லூடு தாக்கிச்
சரிந்திடாது மிருத்தியுஞ் செய செபந்தன்னை
பின்னமற வோதிடுவேன் பிழைத்து வாழ
பிங்கலையும் இடகலையும் சுழினைத் தியாம்
கன்னமிலா வமுதநிலைக் களத்தி னூடே
கலந்தாடி நின்றுக்கால் கால னற்று
வென்றிடவே வினையமின்றி விளங்கி யோங்க
விவரமுடன் ஓதிடுவேன் மந்திர மார்க்கம்

மந்திரத்தியான விதி திறப்பு

மந்திரோ பாவன மகமகஞ் சாத்த ரட்சணியே நம:
மாதவமாம் ஸம்ஸ பீஜாட்சரி திரிகோணத் திரியே நம:
பிந்துபாஷ்ய அகாரஉகார மகாரத் துரியே நம:
புஜபராக்கிரம புண்ணிய ஸ்ரீ மாதாக் ஞானி நம:
நவமூர்த்தி நவரார்ஜித துஷ்டமிருத்து விஞ்சனியே நம:
நவபாஷித நயன நேத்திர சிகார சிவாஞ்சனியே நம:
சித்துருப சிதமானுஷ சின்மய சத்சித் தாந்தியே நம:
ஸ்ரீலஸ்ரீ கவிககர பாஷிதவமுத வர்ச்சினியே நம:
ஆப்தகாரண அம்.உம்.நம். பாம்பாக் கனகனே நம:
ஆ.இ.ஐ.ஒ.ஔ அக்.இக். கொம்பூத மாரினியே நம:
ககனுமிர்த கங்.கெங்.ரங்.டங். வ்ாசி வசியே நம:
இகபரசித.இல்.ஹல்.ஹம்.ஸம்.ஜிம் சிந்தாமணியே நம:
இணு.றிணு.உணு.குங்.குனு சர்வரோக நிவாரணியே நம:
ஞானர்ச்சித அங்.உங்.அம்.உம்.லம். சிவபூரணியே நம:
தானுத்வித வங்.சங்.ரங்.கங்.இங். யோகபும் பாணியே நம:
ஹருங்.ஹரிங்.உருங்.உரிங்.ஹிரும் பஞ்சமூர்த்தி தரிசனியே நம:
ஆவ்.ஊவ்.பாவ்.தேவ் ஹேவ் அஷ்டதளபாங்கரியே நம:
ஹரி.ஹரி.ஹருங்.ஹரு.ஹரு. துஷ்டசங்காரியே நம:
சௌ.மௌ.பௌ.யௌ[illegible] தேக[illegible]ந்தியே நம:

பானு ரவி கசி.கக.சிக.சிக. காணவோ சியே நம:
ஆங்கார புடாதன. டத.பத.த.த.தட.தட அமுர்வர்ச்சியே நம:
குருசுக்கிர தனுரல.ரல.ரு.ரு.லர.லர சுத்ரம் சாதயே நம:
கார்க்கினி ராகு.அங்.உரிங்.அங்.அங்.உரிம்
ஆயுளாஸ்பதயே நம:
கிருகாதே அ.உ.ம. ஓம்.ஓம். ஞான கேதுவார்ச்சனியே நம:
ஆயுள் விர்த்திதே. லலாடே. அம்.உம்.அம்.நம்.உம்.
பாக்கினியே நம:
தேவி ஸ்ரீறீம்.றீம்.ஹரிம்.ஆம்.ஊம். பிரசன்னதெரிசயே ஸ்ரீ
தேவியை நம:

முக்கியாம்ச மந்திரம்

ஓம். கிரீங்,ரீங், கிரீங்.சிம்.சிம். சிவயநம
ஓம். உம்.கிலி. அங்.லங்.அங் சிவயநம
ஓம். வங்.சிங். யங்,ரங்.ரங் சிவயநம
ஓம். வயநமசி .உம்.உம்.லிங்.லிங் சிவயநம
ஓம். நங்கிலி. நௌ.மௌ.ரங்.யங். சிவயநம
ஓம். நசிமசி. வசி.வசி. சிவ சிவயநம
ஓம். அங் அங் கங். கெங் ரிங் சிவயநம
ஓம் அம் உம் நம் லம்.சிம். சிவயநம
ஓம் சிங்.கிலி. கிலி.நம்.நம் சிவயநம
ஓம் சிவசிவ. நசி,மசி, சிவயநம
ஓம் மங்.கிலி. ஸ்ரீங் சிங்.சிங் சிவயநம
ஓம் மசிமசி வயநமசி லிங்.லிங் சிவயநம
ஓம் சிங்சிவ மங்மங் வசி சிவயநம
ஓம் லங்லங் ரூங்ரூங் ரீங் சிவயநம
ஓம் லா லி லூ. லம்.சிங் சிவயநம

அம்ஸ பீஜாட்சரத் திறப்பு

மும்மூர்த் தாபரண ரூங்.உங் டங்.டுங்.றங் முகவசீகரியே நமஹா
முத்திலோக வாசன சாங்.ஹாங் கூங்.குங். சாங்கு பாதியே
நமஹா
குங்.குங்.ஹங்.கங்.சீரிங்,குண்டலி. சுவாதிஷ் டானியே நமஹா
ஹலூங்.ஹிலுங் குலுங்.ஸ்ரீலுங்.ரீலுங். ஆத்மநீடி தாச்சினி நமஹா
அக.உக.கக.நக.லக. நேத்திரவதனி சித்தியாம் சனியே நமஹா
விர்த்தரப்பிரிய நிவாரண குகு நகு.பிகு இகு பால்யரூபதியே நம

ஹக் கக் ஹக் கக். ருக்.கக் சிக் கக்குக்கக் சித்தவாஜை
கோகரணியே நம:
சங்க சங்க. டங்க கிலிங்கீ. லிங்க சர்வதேவரனுரு வாக்கினி
நமஹா
வம் லம் கம்ஸம் நம். வாசி வசக்யானுபதியே நமஹா
ஜீக லூக. ஈக்க லக். லுக். ஜீவ வாக்கினிஸ் தம்பனியே நமஹா
றக்க றிக்க. இக்க நிக்க. லிக்க ஸ்ரீதாமஸ மனம் ரெக்ஷி
ரெக்ஷிகயே

ஆயுள் விருத்திக்கு மூலமந்திரம்

ரெக்ஷகியே நமோ நமா பார்வதி
நீபஞ்சா க்ஷரி ரிங் ரிங் குரு
தக்ஷணி நகு லக் ஸ்ரீரீங்
க க. லுக். டங். லுங்
அக்ஷரி. ஹரி. பிர்ம, விஷ்ணு
ஆத்ம ஸம்ரெக்ஷ ஆதார பீஜ
கட கட மிருத் விநாசக
இட் இட் இமாம் இமாஞ்ச
இக் ருக் மம துயிருள் நீடித்தே நமஹா.

சித்துக் குருமூல மந்திரம்

நமஹா நமாமி நம் லம் ஸம்.ஸம
நவ்.யவ். ஹரீம். ஸ்ரீரீம். சும்.சும்
மம வளி வளி வங் வங் ருங்
மாதா மஹி மனோ தடசித்த வா ரூபிணி
கம் கம் நகோடி சித்தமாம் தேவ்தேவ்
கங் கரிங் இட்டஇட்ட தெசஸ்யா
அம்ம அம்உம்ஜட பிலத்த வாணி வஸ்க்கிய
ஹங் ஹிங் ஹிதா ஹித் இக்க இக் நமஹா.

சர்வ அபமிருத்து நாசனத்திற்கு மூலமந்திரம்

நமம்—மமம்—யம்—வம்—ஆம்—ஊம்—ஐம்
நங்—குகு—டம்—பம்—ஹம்—டு—டு—டு—டு
குமங்—குங்—குரு—ஹம்—கிலீம்—கிரிம்
கிங்—கங்—கனி—ஹரீம் ஹரீம்

ë£ù ª õ †®ò£ ¡

ஹம் ஹம் ஹண ஹண ஹட ஹட றெல றெல
ஹற ஹற ஆதாராத்ம விருத்தித
சமதா தேவ தெரிஸய நம நாஸன
சக பல மிருத்யஞ்சுஹதஹத நமாமி நமஸ்து

சமாதி நிலையடைய மூல மந்திரம்

நமஹா–நகா–ககா–இகா
அகா–உகா–மகா–ரிக
துமம்–துரு–துருவ–பஞ்சா க்ஷரி
துய்–துய்– தூர்த் சம்மாரி ரீரீ
சுமம்–சுட்–சுட்–சர்வ மனுஷிய நேத்ர
சுட்–சுட்–சுக்–தக் கடே கடக்
மமா மமே சமாதிக் பந்தனே
மணிபூரக ஞானசித்தாம் திதே நமஹா

மும்மூர்த்தி தரிசன மூல மந்திரம்

சித்தி–தம்–ஹரி–பிர்மம் விஷ்ணுக் கியானே
ஸ்ரீங்–ரீங்–யங்–டங்–லங்– உமாமகேஸ்வரி
முத்திதம்–யுக்–தக்–ஹிக் ஹிலக்
மும்மூ க்ஷிகரண பிர்ம தெரிஸ்யே
தத்வ கரண தம்ஸம் சொர்ணமயே
தானே அங்–மங்–சங் சுகாரமய
சத்துச்சித் தானந்த திருமூர்த்தி தெரிஸயே
சதாக்கியனே உம்–ஸ்ரீம்அம்–உம்–ஸ்ரீம்–உம் நமஹா.

ஸ்ரீ சூக்ஷமமூல மந்திரம்

ஸ்ரீம்–ஸ்ரீம்–றீம்–ஹரீம்–ஹரீம்
ஸ்ரீம் றம் டம் டங் றங் ஹணுங் ஹரீங்
ஸ்ரீம் ருங் குருங் குராங் குரீங்
ஸ்ரீம் ஹவாங்–ஹிலங்–ஹிலங்– ஹிலாங்
ஸ்ரீம் டு.டு குரு. துரு. குரு. வசி
ஸ்ரீம் ஸம்–அம்–உம்–ஜம்–ஜீம்
ஹிதம் ஸமஸ்தம் மமபாகே ஹிதோ பூஷிதே நமஹா.

மூலமந்திரங்களின் பயனும் விவரமும்

பூசித்திடு மூலமுதல் மந்திரத்தைப் போற்றி
புகன்றிடுவேன் லெட்சமுரு ஆவர்த்தி கொள்போற்றி
வாசிகொண்டு வாலைசத்தி அம்பிகையைச் சாற்றி
வாதையறச் சக்கரத்தை வரைந்துகலை மாற்றி
நேசித்திடு நிலையுடனே நினைவு கொண்டு தேற்றி
நிதமுனக்கு அமுதமீவாள் அமுதூற்றி
தேசிகமா மணிகோபுரம் ஊடாடும்பா லாற்றி
தேவிபரா பரிரெக்ஷித்துக் காப்பாளுனைத் தேற்றி.

காப்பதற்கு ஆயுள்விருத்தி மூலமந்திர மோது
காலனற்றுப் போய்விடுவா னில்லைநாளுந் தீது
ஏர்ப்பதற்காய் இன்னமுண்டு இயம்பிடுவேன் மீது
இன்பமுடன் சித்துமந்திரம் செபங்கள்செய் தப்பாது
பூர்த்திசெய் துகந்துகண்டு கொள்வாய் மூலத்தாது
புன்மலத்தில் ஆசையற்றுப் போய்விடும்பொய் சூது
நேர்த்தியாப்பின் அபமிருத்து மூலஞ்சொல்நீ சாது
நிலைத்திடுமுன் காயமாவி இல்லையேமன வாது.

வாதுநீங்கி வாழநீ சமாதுமூல மந்திரம்
வயணமுற்றுப் போட்டுரைப்பாய் முன்னுரைத்த யந்திரம்
தீதர இயன்றதொரு அச்சரத்தால் தந்திரம்
தீமையில்லா வெள்ளிரேக்கில் "இ" எழுதிச்சுந்தரம்
மாதுமையின் பூசைசெய்துன் வாயிலிட யந்திரம்
அடக்கிரேசக பூரகத்துக்கும் பகஞ்செய்வாங்கி நிரந்தரம்
ஈதுகந்து வாசிதங்கி மேவிடும் சுதந்தரம்
மேன்மையுற்ற "இ" தூய மனம்நிலைக்கும் சாத்திரம்.

திறமைபெற்று மும்மூர்த்திகள் மந்திரத்தால் சித்தி
தீர்க்கமுடன் வாழவரந் தருவாளேதாய் சத்தி
அரதனமும் மூலமந்திரம் அல்லால் ஆளைவெற்றி
ஆதிமலைக் குகைபுகுந்து ஆதியெல்லாம் சுத்தி
அரனுமையின் பாதமினை பார்க்கவென்று கத்தி
பவித்திடுமென் பஞ்சவிதி மந்திரத்தால் முத்தி
சரம்"இ"என்ற அட்சரத்தால் சகமனைத்தும் ஏற்றி
சாகாமலே இருப்ப[illegible]ரைத்தேன் நேர்த்தி.

நத்திநந்தி சட்டைமுனி அகத்தியர்கும் பேசர்
　　நாடிமந்திர திட்சையோதி மறைத்தாரேவிசு வாசர்
சத்திவேலன் ஞானம்எண்ணூறு தன்னில்கும ரேசர்
　　சாகாமலே யிருக்கச் சித்து நுட்பம்சொன்னு ரீசர்
அத்திக்கிளை யோன்முழுதும் அறையாது ஞானேசர்
　　அகத்தியரின் சூழ்ச்சியதில் பட்டுரைத்தார் நேசர்
வெத்திகொள்ளும் சக்தியுடன் கெஜமுகன்கை லாசம்
　　விரகெண்டா மணியடித்து உலகிலுப தேசம்.

உபதேசிக்க என்போலானுர் உற்றுணர்ந்து தானே
　　உண்மையைக்கண் டென்னிடத்தில் சம்வாதித்தார் வீணே
அபவாதமாய் ஈசன்சாபம் வருமென்றுதான் நானே
　　அரனுமைக ரியிடத்தில் விவாதமுரைத் தேனே
தபசித்தர் உமைமுகனும் சினந்துகைலை யோனே
　　தாக்கிச் சாபம் ஈவோம் வாதம் வேண்டாமென்று
... ...
　　கனமுரைத்தேன் கருத்தைவெளி பருதிமதி யூணே.
(அரைவரிகுறை)

ஊணவழி பொக்கிஷங்கள் உண்மைவெளி யாக
　　உற்றமூல மந்திரத்தால் ஊழ்வினையற் றேகும்
நாணவதி காரமுள்ள நமன்வலிவு போகும்
　　நறுமணஞ்சூழ் நாரணிநற் றெரிசனமுண் டாகும்
பூணதிக பஞ்சபூத முன்னுள்திட மாகும்
　　பூரணங்கொண்டானந்தமாய்ப் புத்தமுத மீகும்
வேணவழி சித்துமந்திரம் செய்யத் தனதாகும்
　　வீக்ஷண்யமாய் என்சொற்கேட்போர் கவனம்நன் ருகும்.

ஆகுதற்கு ஆதிசித்து சூட்சமூலங் கொண்டு
　　அறிந்துபூர்வ பக்கந்தன்னில் அன்பாய்மந்திரம் விண்டு
வாகுரிய ஆமீரெட்டு நாளம்பிகையைத் தொண்டு
　　வாசமுற்றுப் பூசைசெய்ய ஒருவேளையன்ன முண்டு
பாகுரிய சக்கரத்தைப் பத்திரபுஷ்பம் கொண்டு
　　பாங்கமாக வேதுதிக்கப் பாரோர்செய்வார் தொண்டு
சாகுதலும் இல்லாவரம் ஈவாள்தாய்பூச் செண்டு
　　சாதனைசெய் ததனைச்செய்தால் வெற்றியடைவார் கண்டு.

கண்டுகொள்வாய் எனதுஞான மந்திரபோதம் உற்று
காயம்ஆவி அழியாதுண்மை கமலைபாதம் பற்று
தெண்டிசையில் சித்தர்களும் திடபலன்கள் பெற்று
தெளிவின்றியே சொன்னார்கள்நூல் தேசத்தில் பற்றாது
விண்டஎன்போல் ஆனோர்சாத்திர விகற்பகங்கள் அற்று
வீணே யெமனிடத்தில்கிட்டா வேதமிது பற்று
தொண்டர்கள்செய் நூல்களோடு எந்திரமில்லாது சற்று
தெளிவதில்லை சொன்னேன் சத்தியம் தேவியின் தாள்உற்று.

திரவுகோலிருக்கும் சித்தர்கள் வரவும் மூர்த்திகள் உறவும்

உற்றுணர்ந்து ஓதிடுவேன் உணர்வீருண்மைச் சேதியே
உத்தமமாய்ச் சித்தர்கள்சொல் லுறுதிவாக்கியம் நீதியே
பற்றுக்கொண்டு என்னிடத்தில் பத்தர்முத்தர் கூடியே
பாவலர்கள் என்திறவு கோலிணைக்கொண் டாடியே
குற்றமற்ற திறவுகோல் பரீக்ஷித்திட நாடியே
கொள்கையுற்று நூல்விதிபோல் காட்டச்சொன்னார் கூடியே
ஏற்றுகந்து சித்தர்களும் அம்பாள்மந்திரம் ஓதியே
ஓங்குமந்தப் பிரவாகத்தில் மிதக்கவிட்டார் நாடியே.

நாடிநீர்ப்பிர வாகந்தன்னில் சித்தர்கள்மி தந்துமே
நலிந்துவாடிக் கூகூவெனக் கூவினா ருகந்துமே
வாடிடாதீர் என்றுசொல்லி யப்பொழுதி ரைந்துமே
வடித்தநீரை வற்றச்செய்து வண்மையோடு றைந்துமே
கூடிநிற்க என்போல்சித்தர் கூற்றன்போல றைந்துமே
கும்பலாய்ப்ப லமிருகக் கூட்டமிட்டி ரைந்துமே
வேடிக்கைகள் பார்த்திருந்தார் வித்தகர்கள் விரைந்துமே
விலங்குகளின் வாதைநீக்கி விந்தையரா யிரந்துமே.

இறைவிமூல மந்திரபீஜத் திறவுகோலின் சக்கரம்
இட்டுப்பூமி தன்னில்வைத்து குறுக்குச்சங்கிலி லுக்கரம்
விரைவில் நாட்டிச் சித்தர்களையென்னிடத்தி லக்கரம்
வேகுமோசங் கிலியுதனைக் கண்டிடுவாய் இப்புரம்

நிரைந்துகூவி வாங்கஎன்ன நீடித்திட வக்கரம்
நெருங்கியுன்னைக் கிட்டிச்சார முடியாதென்ன தக்கரம்
குறையுரைத்துக் கூடிக்கூடிக் கோபமிட்டார் மாத்திரம்
கொள்கையோடி வர்கஎன்ன முடிவில்லைநற் சாத்திரம்.

ஞானத்நதி பரானசித்தர் சித்துஞான சூழ்ச்சியாய்
இட்டசங்கி லிச்சக்கரம் தன்னையும கிழ்ச்சியாய்
வனத்திலுற்ற பூதபேய்கள் என்னிடத்தில் மகிழ்ச்சியாய்
வாதைசெய்ய அனுப்பினுர்கள் அனுப்பித்துப் புகழ்ச்சியாய்
ஞானமுற்றுச் சங்கிலிச்சக் கரத்திடத்துக் காட்சியாய்
ஞானமின்றி வந்தபூத பேய்கள்மாள வீழ்ச்சியாய்
போனகத்தில் அங்குச்சித்தர் என்னைவெல்ல ஆட்சியாய்
பேதாபே தங்கள்செய்தும் பலிதமில்லை மீட்சியாய்.

இல்லையென துதயகிரி சத்திரிவக் கிணற்றுரை
இயம்பினே னிதற்குமேல் புறத்தினிலெ டுத்துரை
தொல்லையில்லாச் சங்கிலியு மிட்டிருக்கேன் பார்த்தரைத்
தோற்றமிட்ட தெவராலும் எவரலாகா நற்பரை
வல்லவிசொல் ரவிமேகலைத் திறவுகோலால் அக்கரை
வாசமுற்று கந்துதியானம் உய்வோர்க்கில்லை தொந்தரை
அல்லலனே கங்கள்செய்து அயர்ந்தனர்கள் பன்முறை
ஆவதன்றி யென்னைநோக்கி அனுசரித்தார் பின்முறை.

பின்னமின்றிச் சித்தர்களும் நமனுசத் திறவுகோல்
பெருமைகொண்டு பேதமின்றிப் பிசகில்லாது கந்துமே
நன்னயமாய் வாக்களித்தார் தாதுமணி நாதவேள்
நாதன்நத்தி வந்துனது நட்பூடுற்று கந்தநூல்
சொன்னநலம் பெருகிவாழ வென்றுநல் வரமுமால்
சூத்திரந் துலங்குமுத்தி வேதமென் றுரைத்தபால்
....
வண்ணங்குனது சொல்லருளும் வாழ்த்தியே யுரைக்குமால்.

தாரெல்லா நிறைந்துஓங்கித் தங்குஞான பூஷகத்
தத்துவமனே லயத்தில் அங்குசித்து போஷகப்
பேரெனப்பிர தாபரெத்தின முத்திக்குண வாசக
பிங்கலிட கலைசுழி பஞ்சபூத ரேசக

பாரையெனத் துறையுலவு பதினெண்மர்சொல் நூலதேக
பரிபாஷைக்கென் நமனுசத் திறவுகோலில் வாதிகாள்
வேறெதுவும் இல்லையில்லை வினையமற்று ணர்வாக
விமலிநாதன் பாதம்போற்றி ஓதினேன் தென்பாக.

தென்னுதி பதியெமன் திக்குமுக்குக் கொண்டிட
தேசோமய மாகத்தேகம் எந்தநாளும் நின்றிட
நின்மலசொ ரூபதேவி தேவனைமேல் கண்டிட
நித்தியமுந் தத்துவப்பிர கிருதிகளை வென்றிட
கன்மநோய்கள் அண்டவந்து ஏணுகிடாம லரண்டிட
காதலாக மிருத்துவிஞ்சுக் குளிகைதனை விண்டிட
பண்ணுவம்பாள் பூஜைதன்னைப் பாரிலுள்ளோ ராண்டிட
பக்ஷமுற் றுரைத்தேன்சித்தன் பண்பாயுற்று ஓங்கிட.

மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை
ஆனந்தக் களிப்பு

கிடக்கிது போகட்டுங் காணே — சித்தர்
கிருபை யிருந்திட வேணுமென் றேனே
தடத்தினி லாத்துமந் தானே — தங்கித்
தன்மணம் வீசிடத் தானுரைப் பேனே
இடத்தினுற் பரனுனை மிருத்து — விஞ்சு
குளிகையை இப்புவிக் கெடுத்துரைப் பேனே
திடமுள மதிகன வானே — தேடித்
திரியச்சொன்னுர் சித்தர் உங்களை வீணே.

வீணில்லாத் திருவ ருளடுத்து —மேலும்
விளங்கிடச் சிப்பியைக் கொண்டிடத் தெடுத்து
பூணி னளவாக உடைத்து —உள்ளே
பொருந்திய மாங்கிசம் தன்னை யெடுத்து
காணின வாகச் சிதைத்துச் —சதை
கணக்கில்பா திப்பங்கு வெங்காரம் பொதிந்து
நுணுக்கிப் பிசரியே வைத்து —நாள்
ஒன்றேகல் வத்தில் வடிநீ ரெடுத்து.

எடுத்தொரு பாண்டத்தி லிட்டு —மங்கை
குடநீரும் சிறுநீருஞ் சமனுய்ச்சேர் த்திட்டு
அடுப்பிலேத் தித்தீயி லிட்டு —சிறு
அனலாக எரித்துமே சுண்டிட ரெண்டு

இடுமெழுகு பதமெனத் தொட்டுப் –பார்த்து
        இணக்கமாய்க் கொள்ளவே சொல்வேன்பிற் பட்டு
தொடுமெழு கானதில் எட்டுப் –பங்கில்
        ஒருபங்கு மதளைமேல் பூத்தமாக் கொட்டு.

கொட்டியே அரைத்திடு மெதுவாய் –அதைக்
        குணமாகப் பதனஞ்செய் திட்டுநீ உய்வாய்
அட்டியில் லாமலே மெய்யாய் –யானும்
        அறைகிறேன் மிருத்யுஞ்சயக் குளிகைநீ செய்வாய்
துட்டத் தனம்விட்டுத் துய்வாய் –நல்ல
        திருநீற்று வேர்வேளை மேனிவேர் பெறுவாய்
கட்டும்பேய்க் குறிஞ்சாவே ராய்சித்திர –மூலஞ்
        சத்திச்சா ரணைநாக தாளிவேர் குருவாய்.

குருவான வேரேழுந் தேக்கு –வகைக்குக்
        குறையாம லரைப்பலம் குணமாகத் தாக்கு
செருநீர்விட் டரைத்துஒன் றுக்கு –பின்னும்
        நீற்றுச்சாறு விட்டு நிகழ்த்திநொய் வாக்கு
கருக்குட நீர்விட்டு நோக்கு –எல்லாம்
        கல்வத்தி லாட்டியே மயனம்போ லாக்கு
திருவருள் கொண்டுகை தூக்கு –மதளையே
        விட்ட மெழுகோடிம் மெழுகுசம னுக்கு.

சமனிரு மெழுகுமே கூட்டிச் –சருவாமல்
        சார்ந்தேழு பலமிருந்திட நாட்டி
கமழண்டச் சுண்ணமுந் தீட்டி –வீரச்சுண்ணம்
        சத்தியுப்புச் சிவஉப்புச் சுண்ணமு மாட்டி
விமலர்விந்துச் சுண்ணமுங் கூட்டி –வங்கச்சுண்ணம்
        சிங்கித் தாளகக் கௌரிச்சுண்ணம் – நீட்டி
அமலமில் கெந்திச்சுண்ணம் வாட்டி –வெள்ளைப்
        பாஷாணம் வெங்காரம் வெடிசுண்ணம் பூட்டி.

பூட்டகமில் சீனச்சுண்ணம் –துருசு
        சூடச்சுண்ணம் சேர்த்துபதி னாறு சுண்ணம்
நாட்டகமாய் வகைக்குக்கால் திண்ணம –சேர்த்து
        தன்மை யுடன்மு[illegible] சுண்ணம்

நாட்டியரைத்திடப் பின்னும் —செப்புவேன்
தேன்திரு நீற்றுச்சாறு சமனெடை பண்ணும்
தாட்டிக மெழுகுச் சுண்ணமும் —தன்னுடன்
தாக்கிரு சாமம் ஆட்டப் பயன்பெறப்பண்ணும்.

பண்புற மெழுகுபோ லெடுத்துக் — குன்றி
யாக உருட்டியே நிழலிலிரு தொகுத்து
உண்டிடப் பாகங்கே ளடுத்து — முன்னே
ஓதிய ஆயுள்விருத்தி மந்திரஞ் செபித்து
அண்டியே மண்டிலங் கொடுத்துப் — பூசை
அம்பிகையைத் தியானம் செய்துபின் முடித்து
சண்டனு நீங்கிட நடத்து — மிருத்துவிஞ்சை
சாரும் குளிகைகொள் ளகாரமும் விடுத்து.

மும்முத லாதாரம் நாட்டி — முறையுடன்
குளிகையைக் கோவெண்ணெய்க் குள்ளிட்டுத் தீட்டி
"ஹம்"மென் றருந்திடப் பூட்டு — நாளொன்று
அன்பா யிருவேளை யாகச் சூட்டி
உம்மெனப் பத்தியங் கூட்டிப் — புளிபோகம்
நீக்கியே மணடலம் சாப்பிடு மாட்டி
நம்மென் றோர்மண்டலந் தீட்டிக் — கொண்டிட
நமனில்லை உடலாவி திடமாம்பா லூட்டி.

பாழுட லுயிர்விட்ட போது — ஆனம்
பற்றியே சீவித்துப் பலுக்கவும் மீது
மீளுடன் சிறுநீர்தப் பாது — கொண்டு
மிருத்துவிஞ்சை மாத்திரை முன்னுரைத்தாது
மாளுடற் கிட்டிடச் சூது — இன்றியே
மரித்தவர் எழுந்துமே பேசுவர் சாவு
நாளுமில்லை எமனது வாது — இதை
நாட்டினால் பிரமன்விதி மாற்றிடு மீதே.

தீதன்றி மரித்தோர்க்கு முன்னே — ஆயுள்விருத்தி
இடமந்திரம் நூற்றெட்டு ஓதித்தான் பின்னே
வாதின்றி யிறந்தவர் கண்ணே ஓங்கி
வலுவுற் றெழுந்துடன் பேசுவர் கண்ணே

மேதினி முகூர்த்தமென் றெண்ணே — ஆவி
மேலிடு மதற்குப்பின் னிலைத்திடப் பண்ணே
சோதித்த முகூர்த்தமூன் றெண்ணே — முறைப்படி
ஈந்திடச் சாவில்லை இருந்தவர்க் கென்னே.

வர்க்கத்தி லானதி லாகும் — வகை
வாதனை நீக்கியேமன் பழியதும் போகும்
நற்கம லாள்தனக் காகும் — பரை
நாத் மணிமலர் நாளுமுண் டாகும்
உற்பவ வினைகளும் போகும் — மிருத்யுவிஞ்சுக்
குளிகையால் இறந்தோர் பிழைத்திட லாகும்
சற்குரு பாதமுன் னுகும் — சித்தர்கள்
சாற்றுமல் மறைத்ததைச் சொன்னேம்மெய் யாகும்.

"கிடக்கிது" என்று தொடங்கும் பாடல் முதல் 12 பாடல்களுக்கு உரை. மிருத்யுவிஞ்சுக் குளிகை

உயிர் உடலில் தங்கித் தன்மணம் வீசி என்றும் வாழ ஆயுள் வளர்ச்சிக் குளிகையைக் கூறுகின்றேன். சிப்பியை எடுத்துக் கொண்டுவந்து உடைத்து உள்ளே இருக்கும் தசையினைத் தொகுத்து வைததுக் கொண்டு, அதன் அளவுக்குப் பாதி வெங்காரத்தைத் தூளாக்கிப் போட்டுப் பிசைந்து ஒருநாள் வைத்திருக்க நீர்வடியும். அதனையொரு பழகிய பாண்டத்தில் விட்டுக் குடநீரும் சிறுநீரும் சமஅளவாக விட்டுச் சிறுதீயாக எரித்துக் காய்ச்சுக. சுண்டக் காய்ந்து மெழுகான பின்மெழுகின் எட்டில் ஒருபங்கு, பிறக்கின்ற குழந்தைமேல் பூத்திருக்கும் மாவினைச் சேர்த்துக் கொண்டு வந்து கலந்து கல்வத்திலிட்டு அரைத்துக் கொள்க. பின்னர் திருநீற்றுவேர் வேலிவேர் மேனிவேர் பேய்க் குறிஞ்சாவேர் கொடிவேலிவேர் சத்திச்சாரணைவேர் நாகதாளி வேர் ஆகிய ஏழுவேர்ப் பொடிகளையும் வகைக்கு அரைப்பலமாகச் சேர்த்துச் சிறுநீர் விட்டரைத்துப் பின்பு திருநீற்றுச்சாறு விட்டரைத்து மென்மையாக ஆக்குக. பின்னர் கருக்குட நீர்விட்டுக் கல்வத்திலாட்டி மயனமாகச் செய்க. முன்னர்க் கூறிய மதலைமாச் சேர்த்த மெழுகுடன் இதனைச் சமஅளவு சேர்க்க. ஆக ஏழு பலமாகும். அத்துடன் அண்டச் சுண்ணம், வீரச்சுண்ணம், சத்தியுப்புச் சுண்ணம், சிவஉப்புச் சுண்ணம், விந்துச்சுண்ணம்,

வங்கச்சுண்ணம் சிங்கி, தாளகம், கௌரி, கெந்தி, வெள்ளை, வெங்காரம், வெடியுப்பு, சீனம், துருசு, சூடன் ஆகிய இவற்றின் சுண்ணமும் சேர்ந்து பதினாறு சுண்ணமாகும். ஒவ்வொரு சுண்ணத்திலும் வகைக்குக் காற்பலம் எடுத்து முன்மெழுகுடன் சேர்த்துத் திருநீற்றுச்சாறு சமஎடை சேர்த்து இரண்டு யாமம் அரைத்து மெழுகு போல் எடுத்துக் குன்றியளவாக உருட்டுக. நிழலில் உலர்த்துக. முன்கூறிய ஆயுள் வளர்ச்சி மந்திரம் ஓதிப் பூசைசெய்து அம்பிகையைத் தியானம் செய்து கொள்க. பின்பு ஆவின் வெண்ணெய்க்குள் குளிகையைச் சேர்த்து நாளொன்றுக்கு இருவேளை 40 நாள் உண்க. பத்தியம், புளியும் போகமும் நீக்குக. உடலும் உயிரும் வலுக்கும். சாவு இல்லை. உயிர் பிரிந்த உடலின் மேல் சிறுநீரில் ஆயுள் விருத்திக் குளிகையை உரைத்துப் பூசச் சூதின்றிச் செத்தவர் எழுந்து பேசுவர். ஆயுள் வளர்ச்சி மந்திரம் 108 ஓதித்தான் குளிகை கொடுக்க வேண்டும். உயிர்த் தெழுந்தவனுக்கு ஒருமூன்றே முக்கால் நாழிகைக்குள் மேலும் மருந்து வழங்கி உயிரை நிலைக்கச் செய்க. இறந்தோரைப் பிழைத்திடச் செய்யுங் குளிகை இது. சித்தர்கள் சாற்றாமல் மறைத்து வைத்த முறையை ஈங்கே கூறினோம். (மேற்கூறிய சுண்ணங்கள் பதினாறும் இந்நூலாசிரியர் மற்றப் பகுதிகளில் கூறிய முறைப்படி செய்தல் வேண்டும்.)

ஐங்கோலத் துறுதி கூறல்

ஆகுதற்காய் ஐங்கோலத் தைலந் தன்னை
அறைந்திடு வேனுலகில் மக்காள் மக்காள்
பாருபத மாகத்தான் பதினெண் பேர்கள்
பரிபாஷை சூட்சமமாய் மறைத்துப் பேசி
வாகுடைய அகத்தியரும் மந்திர காண்டம்
வழுத்திவைத்தார் வயணமின்றி வாது பேசி
காருத்தன் கடலிருக்கக் கபாட மிட்டுக்
கழறினதை யகற்றியைங் கோலஞ் சொல்வேன். (50)

சிந்து

அம்மை யரனுமை தாள்போற்றி — அனுதினம்
அம்.உம். உயர்மதி ஆதியாய் நின்றுள — ஐங்கோலம்
சொல்லும்படிக் கிரங்கியானே — சுகமுறவே
ஒருவேன்கூ தறவுமையவள் தன்னைத்துதித்து
அல்லலகற் றிடவுந் தானே — ஐங்கோலத்
தயிலமெ னும்ப[illegible]ழியுற

சல்லாபச் சிப்பிச்சதை யூனே — சரிந்திடாது
ஐந்துசேரெடுத் தொருபாண்டம திட்டுப்பின்
உல்லாசச் சிறுநீருயர் மானே — படிமூன்றும்மே
விட்டதன் பின்பிற குயிர்ச்சரக்குகள் ஓதுவன் நானே (51)

நாணமில் லஞ்சனமுந் தொட்டி — வெள்ளை
பாஷாணங் கௌரியும் வீரமுஞ்சிலை கெந்தி
காண தீமுரு சங்குகெட்டி — வகைக்கரை
பலம்நுணுக்கி யெடுத்து எட்டிவிதை இடித்தரை சேர்
பூணும் பானைமேல் மூடிசட்டி — தயங்கிடாது
பூமியில் புதைத்திடு உமையவள் செபம்சொல்லி
தோணமண்டலம் மூன்றுவெட்டி — யெடுத் துடனே
துதிபெற நிதியுடன் திகழுற வாண்டிட. (52)

ஆண்டிடப்பானை யடுப்பது ஏற்றி — வினையமற
ஆமணக்கு விறகினு லெரிசிறு தீயிட்டு
மூன்றுடி எரிக்குமுன்னே யுமையைப்போற்றிப் — பானையுள்ளே
உள்ளதைக் கையினுல் பிசைந்துமே வடித்துப்
பூண்டிடச் சித்துமந்திரஞ் சாற்றி — எரித்துறுதி
மெழுகு பதமெடு மதலைமேல் பூக்குமாச் சொரிந்து
தூண்டிப் பலம்ரெண் டேற்றி ஓர்பலம் புனுகு
ஒன்றுகச் சேர்த்துடன் நிகழ்த்தியே யெடுத்து. (53)

எடுத்திடு அண்டச்சூடன் சுண்ணம் அரைப்பலம்
வகைக்குச் சேர்த்துமே கோநெய்விட் டரைத்துமே
தொடுத்தரை மண்டலம் முதன்மை நிவேதனமாய்
தோத்திரம் செபித்து மந்திரத் தியானஞ்செய்
தடுத் திடனுல் தீரும்பின்னர் இதற்குப்பேர்
ஆனதோர் பிண்டத்தின் கருவதுமாகும் — மாற்றமாய்
விடுத்துச் செல்லார் என்போலானோர் முன்னோரிப் புவிமனு
வெகுவித சூட்சமாய் மறைத்துநே ரோதினுர்கள். (54)

கள்ளமில்லா ஐங்கோல மாச்சு காசினியில்
கருவாளிக்குயர் கருவாகு மமுதாய்
உழலாது உற்றபே ரம்பாச்சு உலகமதில்
உற்றதோர் சூனிய மாரண வசியாம்

தள்ளாத சித்துக்கு உறுதியுமாச்சு தயங்கிடாது
தகர்ந்திடும் பலபல விஷயங்கள் சூட்சம் செபமந்திரம்
அள்ளியஞ்சன மிட்டுமே பாய்ச்சி யரைநொடியில்
அண்டபிண்டமது ஒன்ருகநிறைந் தாடும். (55)

ஆடும்பார் துட்ட மிருகங்கள் கூட்டம் ஐங்கோலந் தன்னைக்
கண்டவுடன் பயந்தோடியே யணுகிடாது
நாடும்படிக்கும் வேருமெ தேஷ்டம் நானிலத்தில்
நவிலொணு வகாரமெய் ஞானம் விளங்கிடும்
ஓடும் சரக்குநிற்கும் நாட்டும் உலகமதில்
ஓங்கதிர்பல கோடி நோய்களும் நீங்கியே
கூடுஞ் சித்துவிலாச கோஷ்டம் குமரியம்பாள்
கோமளை யிருபாத மேலுண்மை யுரைத்திட்டேன். (56)

ஐங்கோலத் தைலம்

50முதல் 56முடிய உரை.

பதினெண் சித்தர்கள் பரிபாஷை கூறிநுட்பமாக மறைத்து வைத்த ஐங்கோலத் தைலம் கூறுவேன் கேட்பீராக. சிப்பிச் சதை ஐந்து சேர்எடுத்து ஒருபாண்டத்திலிட்டு உல்லாசச் சிறு நீர் மூன்றுபடியும் ஊற்றிக்கலந்து வைத்துக்கொண்டு அதற்குள் அஞ்சனபாடாணம், தொட்டிப்பாடாணம், வெள்ளைப்பாடாணம், கௌரி, வீரம், மனேசிலை, கெந்தி, தீமுருல்பாடாணம், சங்குப் பாடாணம், வகைக்குப்பலம் அரைநுணுக்கி, எட்டிவிதை யிடித்த தூள்சேர் அரையும்சேர்த்து விரவி யொருபானைக்குள் ளிட்டுக்கவிழ்சட்டியால் மூடிச்சீலைமண் வலுக்கச் செய்து நிலத்தில் குழிவெட்டிப் பானையை வைத்துமூடி மூன்று மண்டலம் கழித்து எடுத்துப்பின் அடுப்பிலேற்றி ஆமணக்கு விறகினுல் சிறுதீயாக எரித்து மெழுகு பதமாக்குதல் வேண்டும். (எரிக்குமுன் உமையம்மையைப் போற்றிக் கொள்க. பானைக்குள் உள்ள பொருளைக் கையினுல் பிசைந்து வடிகட்டிச் சித்து மந்திரம் சொல்லி எரிக்கவேண்டும்.) அம்மெழுகு பதத்துடன் மதலைமேல் பூக்கும் மா இரண்டு பலமும் புனுகுஒரு பலமும் சேர்த்துக் கொள்க. அத்துடன் அண்டச்சுண்ணம், சூடச் சுண்ணம் வகைக்கு அரைப்பலம் சேர்த்து ஆவின் நெய்விட்டு அரைத்துச் சிமிழில் வைத்துப் பேணுக. இருபதுநாள் முதன்மை யாக படையல்கள் வைத்துப் பூசைசெய்துபாடி மந்திரம்

செவித்துக் கொள்க. இதற்குப்பேர் பிண்டத்தின் கரு என்பது. இதனனுட்பமாக மறைத்தனர். சூனியம், மாரணம், வசியம் முதலியன வெற்றியாம். சித்துக்கும் உறுதி. தீயவிலங்குகள் அஞ்சிவிலகும். வகாரம் பற்றிய அறிவு தோன்றும் பலகோடி நோய்கள் நீங்கும்.

கௌரிச் சுண்ணம்

திட்டமுடன் கௌரியென்ற சுண்ண மொன்று
தீவிரமாய்ச் செப்பிடுவேன் அறிந்து தேர
தட்டியின்றிக் கௌரிபலம் கட்டிக் கொண்டு
தாழ்மையிலாச் சிப்பிநீர் தன்னால் சாமம்
கட்டிரெண்டு தீமூட்டிச் சுருக்குத் தாக்குக்
காரணமாய்ச் சீனம் இருபலம் தன்னை
அட்டியின்றி யண்டவெள்ளைக் கருவால் ஆட்டி
ஆனதொரு கௌரிதன்னை அதனுள் தாக்கே. (57)

தாக்கியதன் மேலேமண் சீலை ஐந்து
தவறாமல் பூட்டியபின் ரவியு லர்த்தித்
தேக்கியொரு பாண்டமதில் புளியம் புறணித்
தீச்சுட்ட சாம்பலது பாதி யிட்டு
நோக்கியதில் கவசித்த கட்டி தாக்கி
நுண்மையுடன் மேலும்புளிச் சாம்பல் கொட்டி
பாக்கியற முடாவிற்குச் சில்லிட் டேழு
மண்சீலை செய்தெரிப்பாய் சாமம் ரெண்டே. (58)

இரண்டாகி யெடுத்துப்பின் னியல்பு கேளு
குடநீரும் சிறுநீரும் நீற்றுச் சாறும்
பண்டாகச் சமனெடையாய் ஒன்று கூட்டிப்
பனியதில் ஓர்நாளே வைத்து எடுக்கக்
கண்டுசெய நீரினாலே சாமம் ஒன்று
கனககௌரிக் கிட்டாட்டி ரவியுலர்த்தி
விண்டிடவே சில்லிட்டுச் சீலை யைந்து
வினையமற மணல்மறைவில் புடமும் மூன்றே. (59)

மூன்றாகும் வில்லையது வெண்க லம்போல்
மூர்க்கமின்றி யொளிவீசுங் கல்வத் திட்டு
மேன்மையுறச் சாமமொன்று முன்னீர் தன்னால்
மிகவாட்டி வட்டுச்செய்து உலர்த்திச் சில்லிட்

டான்மமுறச் சிலைமண் வலுக்கப் பூட்டி
யணியைந்து பலமெருவில் புடமு மைந்து
பான்மையுறப் போட்டெடுக்கக் கொடிய சுண்ணம்
பாதகங்கள் வாராது பலநோய்க் கீயே. (60)

57முதல் 60 வரை உரை.

கௌரிச் சுண்ணம்

கட்டிய கௌரி இரண்டு பலத்துக்குச் சிப்பி நீர் கொண்டு ஒருச்சாமம் சுருக்குத் தாக்குக. இரண்டு பலம் சீனத்தை முட்டையின் வெள்ளைக் கருவாலரைத்து அதனுள் கௌரியை வைத்து இறுகப் பொதிந்து மண்சீலை ஐந்து தவருமற் செய்து வெயிலிலுலர்த்தி எடுத்துக் கொள்க. புளியம் புறணி சுட்ட சாம்பலில் ஒரு பாதியை ஒரு பாண்டத்திலிட்டு அதற்குள் கவசித்த கட்டியை வைத்து மற்ற ஒரு பாதிச் சாம்பலை அதன் மேலிட்டு அந்தப் பானை மேல் சில்லிட்டு மண்சீலை செய்து காய வைத்து இருச்சாம நேரம் எரித்து எடுத்துக் கொள்க. பின்னர் குடநீரும் சிறுநீரும் திருநீற்றுச் சாறும் சம அளவாகக் கலந்து கூட்டிப் பனியதிலோர் நாள் வைத்து எடுக்கச் செயநீராம். இந்தச் செயநீரை மேற்படி கௌரிக்கு விட்டு அரைத்து வி.த.கா.சீ.ம.செ. மணல் மறைவிற் புடமிடுக. இங்ஙனம் மூன்று புடமிட வில்லை வெண்கலம்போல் ஒளிவீசும். பின்பும் கல்வத்திலிட்டு ஒருச்சாமம் முற்கூறிய நீரால் அரைத்து வி.த.கா. சீ ம.செ. சில்லிட்டுக் காயவைத்து ஐந்து பல எருவிற் புடமிடுக. இங்ஙனம் ஐந்து புடமிடுக. கொடிய சுண்ணமாகும். பல நோய்களுக்கு வழங்குக. எவ்விதக் குற்றமும் வராது.

நவபாஷாணச் சுண்ணம்

பலநோய்கட் கீந்திடவே இச்சா பத்தியம்
பாங்கமாக் காத்திடவும் வேண்டும் வேண்டும்
நலமுறவே நவிலுவேன் நவபா ஷாணத்தை
நன்மைபெறக் கௌரிச் சுண்ணம் செய்முறையே
தலமிசையில் செய்தெடுக்கத் திடம தாகும்
தாரணியில் இம்முறைகள் நுட்பஞ் சொன்னேன்
கலகமின்றி யுப்புப்புளிச் சரக்கின் மார்க்கம்
கண்டுகொள்ளக் காட்டிடுவேன் அறிவீர் மக்காள். (61)

உப்புப் புளிச் சரக்குகள் விவரம்.

தாய்தந்தை கூடியுயிர் உருவமுண் டாச்சு
தரணிதனில் புளியுப்பாலும் விரவிக்கொள் பேச்சு.

மக்காத வெடியுப்பு கல்லுப்புறுதி யுப்பே
மகிழ்படி காரம்பழம் புளியது புளிப்பே
தக்காது சூடன்கடல் நுரையது உப்பே
தகர்ந்திடாத துருசுகற் சுண்ணும்பு புளிப்பே
மிக்கஅதி சூடன்காந்தம் மேன்மைபெறு உப்பே
மிகுநல்ல கெந்தகமும் காடிபார்பு ளிப்பே
தொக்குமிரும்பு தொட்டிப் பாஷாணம் உப்பே
தோன்றும்நல் லெண்ணெய்புளி நரகளையும் புளிப்பே. (62)

அன்னபேதியும் மாங்கிசபேதியும் உப்பே
அறிந்திடும் கல்மதமும் புளியாரையும் புளிப்பே
நன்னய வீரம் அப்பிரேகநல் உப்பே
நாட்டிடும் வளையலுப்பு பொன்னம்பர் புளிப்பே
பின்னமில்லாத கௌரி வெள்ளையும் உப்பே
பேர்பெருகும் புளிமாங்காய் பனங்கள்ளும் புளிப்பே
பன்னும்வைக் கிராந்தம்எழில் தங்கம்எழில் உப்பே
பயனுறு நிமிளையும் மனேசிலையும் புளிப்பே.

நாகம் நவச்சாரம் நயந்தரும் உப்பே
நன்றுரை வெங்காரம் சவ்வீரம் புளிப்பே
ஆகம முட்டை வெள்ளைக்கரு கிளிஞ்சோடு உப்பே
அண்டத்தின் மஞ்சள்கரு கிளிஞ்சல்சதை புளிப்பே
பாகமாய் மனுஷமூத்திரம் பச்சைக்கற்பூரம் உப்பே
பண்பான இந்துப்பு மனுஷமலம் புளிப்பே
சகல புளியுப்புச் சேர்ந்தசுவை சகிப்பே
சாரஞ்செய் புளியுப்பு தன்னுல் வகார முப்பே.

முப்புவாது வேண்டில் உப்புப் புளியறிவாய்
மூர்க்க மகற்றி யோகநிஷ்டை தனைப்புரிவாய்
செப்பினுர் சித்தர் களும்பல நூலில் விரிவாய்
போகர்நிகண் டாயிரத்தெண் ணூறும்பார் பரிவாய்
தப்பிதமில் லாதிந்தத் தரணியுள்ளறி வாய்
தயங்காதென்நம னுசத்திறவு கோல்பார் தெரிவாய்
சப்தரச ரூபகெந்த மாதறி வாய்
சத்திநாத விந்தான் சரக்கைச்செயில் வேனறிவாய்.

தெரிந்திடவே பூநீறு அப்பிரேகம் நிமிளை நாதம்
திகழ்வெள்ளைப் பாஷாணம் சூடன்சூதம் விந்து
திருகுணசல் பூநாகம் லிங்கமுயர் நாதம்
வீரமுடன் கடல்நுரையும் கல்லுப்பு விந்து
நெறியாக நாகவங்கம் இந்துப்புசெம்பு நாதம்
எவச்சாரம் சலாசத்துபூரம் இயல்புடைய விந்து
புரியவே நாகமது நாதக்கல்மதம் இந்துப்பு
புகழ்நாத விந்துவால் திரேகதிடம் வகாரமே. (63)

வகார குருச் சுண்ணம்

வகாரமுடை வாததீட்சை குருவாய் நிற்க
வழுத்திடுவேன் வகாரதீட்சை குறுக்கி நன்றாய்
அகாரம்விட்ட உப்புப்புளிச் சரக்குத் தன்னால்
அறிவிப்பேன் அலையாதீர் வித்தை கோடி
விகாரமில்லா வெடியுப்புப் படிகா ரந்தான்
வினையமில்லாக் கல்லுப்பு இந்துப் பாகும்
காரமிட்ட அப்பிரேகம் வளைய லுப்புக்
கல்மதமும் வகைக்குஅரைப் பலமுந் தாக்கே. (64)

தாக்கிவெடி படிக்காரம் அரைத்தெ டுத்தே
தனிவைத்துக் கல்லுப்போ டிந்துப் புத்தான்
நோக்கினேன் கீழ்மைபுத்தி விட்டுப் பின்பு
நுகர்ந்திடவே அப்பிரேகம் வளைய லுப்பு
தேக்கிடவே ஆட்டியேயொன் றுகக் கூட்டி
....
தாக்கியெடுத் தெல்லாமாய்க் குழிக்கல் விட்டுத்
துவட்டிடுவாய் இருசாமம் பகரக் கேளே
(ஒருவரி குறை) (65)

கேளப்பா நுணுக்கியதோர் சரக்கை யெல்லாம்
குணமுடனே சாமமொன்று நீற்றுச் சாற்றால்
கோளறவே சட்டியிட்டு வறுத்தெ டுத்துக்
கௌரிசுண்ணம் செய்முறையின் செயநீர் தன்னால்
சூளஇரு சாமமது நன்றாய் ஆட்டிச்
சுகமுடனே மண்மறைவில் புடமி ரண்டாய்
மீளவந்த வட்டெடுத்துக் கல்வத் தாக்கி

முன்செயநீர் விட்டுஇரு சாமம் ஆட்டே. (66)

ஆட்டியே வட்டுசெய்து ரவியு லர்த்தி
அகவிவிட்டு மண்சீலே யைந்து தாக்கி
நாட்டியே பத்துப்பலம் எருவ தன்னில்
நன்மையுடன் புடமைந்து இவ்வா ருகப்
பூட்டியே யெடுத்திடவும் கொடிய சுண்ணம்
புகழ்பெருகு வகாரக்குரு வாதியாச்சே
காட்டிலே அலைந்துபோய்க் குருதே டாதீர்
கவலையற வகாரதீட்சை செய்து காணே. (67)

காணவே செம்புவெள்ளி பத்துக் கொன்று
கருத்தறியக் குருச்சுண்ண மிட்டு ருக்கத்
தோணபரி மாற்றுப்பத் தரையு மாகும்
தினங்கண்டு அறம்வளர்த்து உண்பீர் உண்பீர்
பூணஇந்த முறை காட்ட லாகா தென்று
புரட்டாகப் பலகோடிநூல் மொழிந்தார் சித்தர்
ஆணவமாய்க் காமியங்கள் விட்டெறிவீர் மக்காள்
அம்பிகையின் பதமறியச் சொன்னேன் பூவே. (68)

64 முதல் 68முடிய உரை

வகார குருச் சுண்ணம்

வெடியுப்பு, படிகாரம், கல்லுப்பு, இந்துப்பு, அப்பிரேகம், வளையலுப்பு, கல்மதம் ஆகியவற்றில் வகைக்கு அரைப்பலம் எடுத்துக் கொள்க. இவற்றுள் வெடியுப்பு படிகாரம் இரண்டை-யும் தனியே அரைத்து எடுத்து வைத்துக்கொண்டு பின்மற்றவற்றையும் தனியே யரைத்து அத்துடன் சேர்த்துப்பின் குழிக்கல்லி லிட்டுத் துவள இரண்டுசாமம் அரைப்பாயாக. பின்னர் எல்லாவற்றையும் பொடித்துத் திருநீற்றுச் சாற்றால் கோளறவே சட்டியிட்டு ஒருசாமம் வறுத்தெடுத்துக் கௌரிச்சுண்ணம் செய்முறை போல் செயநீரால் இரண்டுசாமம் நன்ருய் அரைத்து ஆட்டி வி.த.கா.சீ.ம.செ. மண்மறைவில் இங்ஙனம் இரண்டு புடமிடுக. மீளவும் அந்தவட்டவில்லைகளைக் கல்வத்திலிட்டு முன்செயநீர் விட்டிருசாமம் ஆட்டுக. வி.த.கா.சீ.ம.செ.5. பத்துப்பலம் எருவில் இங்ஙனம் ஐந்து புடமிடுக. கொடிய சுண்ணம். இதுதான் புகழ்பெருகு வகார குருச்சுண்ணம். காட்டிலேயலைந்து குருத்தேடாதீர் கவலையற வகாரதீட்சை செய்து காண்க செம்பு வெள்ளி பத்துக்குஒன்று குருச்சுண்ணமிட்டுருக்கப் பரிமாற்றுப் பத்தரையாகும். அறம்வளர்த்து உண்க. இந்த முறையைக்காட்டலாகா தென்று சித்தர் பலகோடி நூல்கள் புரட்டாக வெழுதி மறைத்தனர். ஆணவமும் காமியமும் விட்டு அம்பிகை திருத்தாள் ம[illegible] தூவுக.

கௌரிச் செம்பு

பூமகளாங் கௌரிக்கட்டி பலமொன் றெய்திப்
 புனிதமுள்ள கார்த்திகையின் கிழங்கு தன்னை
நேமமுடன் குடைந்து கௌரிக் கட்டிவைத்து
 தினைவுடனே யவ்வாயைக் கிழங்கால் மூடிச்
சேமமுடன் சீலைமண் கிழங்கிற் கைந்து
 சிதருமல் இட்டுரவி யுலர்த்திப் பண்பாய்
....
 இணக்கமுடன் குகையழிய ஊதிக் காரே. (69)

(ஒருவரி குறைவு)

ஊதியே குகையாற்றி யுடைத்து நோக்க
 உண்மையுயர் தங்கம்போல் உகந்து காணும்
நீதிபெறுங் கௌரிச்செம்பு ஒன்றுக் கெட்டு
 நிறைவெள்ளி யிட்டுருக்க மாற்றெட் டாகும்
சோதிமய மாகிச்சுகம் உற்று வாழச்
 சொல்லிவைத்தேன் வாதவித்தைஇதுதா னுகும்
வாதிமகன் வாதியும் நீயாய்க் காவாய்
 வாதையறக் கெந்தகச்செம் புரைப்பேன் நன்றே. (70)

69, 70 உரை.

கார்த்திகைக் கிழங்கினைக் குடைந்து அதற்குள் ஒரு பலம் கௌரிக் கட்டியை வைத்து கிழங்கின் வாயைக் கிழங்கினுல் மூடிக் கிழங்கிற்கு சீ. ம. 5 செ. காய வைத்துக் குகைக்குள் வைத்துக் குகையழிய ஊதிப் பார்த்துக் குகையை யாற்றியுடைத்து நோக்க உண்மையான உயர் தங்கம் போன்ற கௌரிச் செம்பு இருக்கும். செம்பு ஒன்று வெள்ளி யெட்டுச் சேர்த்துருக்க எட்டுமாற்ருகும். நலமுற்று வாழச் சொல்லிவைத்தேன். இனிக் கெந்தகச் செம்பும் கூறுவேன்.

கெந்தகச் செம்பு

நன்றெனவே கெந்தகத்தின் செம்பு வாங்க
 நாட்டிடுவேன் முருங்கையிலை தனைய ரைத்து
உன்னிஉரி தேங்காயளவு எடுத்த தற்குள்
 உயர்கெந்திக் கட்டிபலத் தொன்று தாக்கி

வென்றிடவே சீலைமண் ஐந்து பூட்டி
எரிவெயில் காய்ந்த பின்பு உயர்சாண் எருவில்
தண்மையுறப் புடமிடவும் செம்ப தாகும்
தாக்குஒன்று வெள்ளியெட்டில் வயதே மூச்சு. (71)

71—உரை

முருங்கையிலையை அரைத்து உரித்த தேங்காயளவு எடுத்து அதற்குள் கெந்திக் கட்டியை ஒரு பலம் வைத்துச் சீ. ம. 5. செய்து வெயிலில் காய வைத்துச் சாண்புடமிடச் செம்பாகும். வெள்ளி யெட்டில் ஒன்று தாக்க ஏழு மாற்று.

தங்க பற்பம்

ஆச்சென்று சுருள்தங்கம் மெல்லிய தாகக்
கத்தரித்துக் குழிக்கல்லில் இட்டு நன்ருய்
வீச்சென்று உத்தாமணிச் சாறு தன்னுல்
இருநான்கு சாமமது அரைத்துத் தட்டி
தாச்சலுற்றுக் குக்குடத்தில் புடமிட் டெடுக்கக்
கனகமுயர் பற்பமதாம் அரிசி யெடை
நீச்சென்று கோநெய்யில் பலநோய்க் கீய
நிலைத்துவிடும் காயம்பத் தியமு மில்லை. (72)

72 உரை

தங்கத்தின் மெல்லிய சுருளை வாங்கிக் கத்தரித்துக் குழிக் கல்லிலிட்டு உத்தாமணிச் சாற்ருல் இரண்டு சாமம் அரைத்து வி. த. கா. சீ. ம. செ. கோழிப்புட மிட்டெடுக்க உயர்ந்த பற்பமாகும். ஆவின் நெய்யில் அரிசியெடை யளவாகப் பல நோய்கட்கு வழங்குக. பத்தியமில்லை. உடல் நிலைக்கும்.

பஞ்சபூதச் சரக்கு

இல்லத்தி லிருந்துப்பு கல்லுப்பு பிருதிவியாகும்
இயல்பான நவச்சாரம் சத்திச்சாரம் அப்புவாகும்
தொல்லையிலா வெடியுப்பு சவுட்டுப்பு தேய்வாகும்
துளக்கரிய துரிசு வெண்காரம் வாய்வாகும்
வல்வழலை பூரமது வலுத்தவா காயமாச்சு
வழங்குமந்தப் பிருதிவு அப்புவினி லொடுங்கும்
நல்லவப்பு தேய்வினி லொடுக்கம் தேய்வு வாய்வினி லொடுக்கம்
வாய்வு ஆகாயத்தி லொடுக்கம் ஆகாயம் சிவத்தோடு
ஒடுக்கமாமே. (73)

ஒடுக்கமுயர் பஞ்சபூத நிலையைக் கண்டு
ஒவ்வொன்றுக் கீரைந்து சரக்குக் கூட்டி
நடுவணையைப் பிடித்துத்தெரி நயந்துற் றுட
நாதாந்தம் வேதாந்த சித்தாந்த மாச்சு
அடுத்துவரும் வாதவித்தை வயித்தியங்கள்
ஆதாரம் பஞ்சபூதச் சரக்கா லாகும்
தொடுத்துவரும் ஐம்பூதம் தன்னுல் பாரும்
திடமுரைப்பேன் வகாரசூட்சம் அறிந்து போற்ற. (74)

பஞ்சபூத வகார குருச்சுண்ணம்

போற்றிடவே கல்லுப்பு நவாச்சா ரம்பார்
புகழ்பெரிய வெடியுப்பு வெங்காரம் பூரம்
சாற்றிடவே வகைக்குஅரைப் பலமும் கூட்டிச்
சருகாது கல்வமதில் நுணுக்கிச் சட்டி
ஏற்றிடவே மருந்திட்டு நீற்றுச்சாறு கொண்டு
இயல்பாகச் சாமமொன்று வறுத்தெ டுத்து
ஆற்றிகல்வ மிட்டுமுன் செயநீர் தாக்கி
அரைத்தெடுப்பாய் சாமமது மூன்று காணே. (75)

காணவே வட்டுச்செய்து கதிரோ னிட்டுக்
கருதியகல் தாக்கியேழ் சீலை செய்து
தோணபுடம் மண்மறைவில் இரண்டு தாக்கித்
தொகுத்திட்டமுன் செயநீரால் சாமம் நான்கு
பூணவில்லை ரவியுலர்த்தி யிரோன் பானப்
புகழ்பலமா மெருவில்புடம் ஐந்து தாக்க
நாணமறத் தங்கநிறச் சுண்ணங் காந்தி
நன்னயமாய்ச் செயநீரின்றேல் பகரக்கேளு. (76)

கேளுதிரு நீற்றுச்சாறு தன்னு லேசெய்
தெடுத்திடவும் செயம்பொருந்திச் சுண்ண மாமே
வாழும்பஞ்ச வகாரகுரு வலுவுண் டாச்சு
வயங்குவெள்ளி செம்பு பூத்துக்குக் குருவொன் றீய
மீளும்வய தீரெட்டாம் கோடிநோய் தீர்ந்து
இன்பமுறும் பத்தியமும் இல்லை கண்டாய்
தாழுதலும் இதற்கில்லை என்னூல் கற்பம்
தாக்குஞ்சரக் காட்டச்செய நீர்தான் சொல்வேன். (77)

75, 76, 77,- உரை

கல்லுப்பு, நவச்சாரம் வெடியுப்பு, வெங்காரம், பூரம் வகைக்கு அரைப்பலம் கூட்டிக் கல்வத்திலிட்டு நுணுக்கிச் சட்டி யிலிட்டுத் திருநீற்றுச் சாற்ருல் இயல்பாக ஒருச்சாமம் வறுத்து எடுத்து ஆற்றிக் கல்வத்திலிட்டு முன்செயநீர் விட்டு மூன்று சாமம் அரைத்து எடுத்துக் கொள்க. வி.த.கா.சீ.ம. 7 செ. இங்ஙனம் மண்மறைவில் இரண்டு புடமிட்டு முன்செயநீரால் நான்கு யாமம் அரைத்து வி.த.கா.சீ.ம.செ. இங்ஙனம் ஐந்து முறை 19 பலஎருவில் புடமிடத்தங்கநிறமான சுண்ணமாக ஒளிறும். முன்கூறிய செயநீரின்றேல் திருநீற்றுச்சாற்ருலே செய்க. சுண்ணமாகும். இது பஞ்சவகாரகுருச்சுண்ணம். வெள்ளி செம்பு பத்துக்கு ஒன்று ஈய ஈரெட்டு வயதாகும். கோடிநோய் தீரும். இன்பம்மிகும். பத்தியமில்லை. தாழ்வில்லை. இது கற்பம்.

சகல சரக்கும் நீற்கச் செயநீர்

தான்பெறவே குடநீர்சிப்பி நீர்சிறுநீர் மூன்றும்
தவருமல் வகைக்குஅரைப் படிநீற்று ச்சாறு
மேன்மையுற இருமூக்காற் படியோ டெல்லாம்
ஒன்ருகக் கூட்டிமதி யொருநாள் வைத்துப்
பான்மையுற வெடுத்துத்தெளி விறுத்துப் பாரு
பாங்காகத் தாய்மையைப்போல் நிறமும் காந்தி
ஆண்மையுற வெடுத்ததோர் சரக்கை யெல்லாம்
அஞ்சாமல் ஆட்டுமிந்தச் செயநீர் பாரே. (78)

பார்த்திடவே எச்சரக்கும் நுணுக்கி யேமுன்
பக்குவமாய்ச் சட்டியிட்டு அடுப்பி லேற்றி
நேர்த்தியுடன் திருநீற்றுச் சாறு கொண்டு
நிலவரமாய் இருசாமம் வறுத்தெ டுத்துக்
கார்த்திடப்பின் செயநீரா லரைத்துத் தாக்கக்
கட்டிதங்கக் கட்டியெனக் கலந்துற் றுடும்
பூர்த்தியாது சித்தர்கள் செய்நூற் கெல்லாம்
புகன்றிட்டேன் சூட்சமிது அறிவீ ருண்மை. (79)

பஞ்சபூதக் குருச் செந்தூரம்

உண்மையுடன் பஞ்சபூதச் சரக்குத் தன்னை
உகந்துநீற்றுச் சாறதனுல் வறுத்தெடுத்துத்
தண்மையுறப் பொற்றலைக் கையான் சாற்ருல்
தாக்கிச்சாமம் நன்றாட்டி யுதித்து வில்லை

பண்புடனே காய்ந்துசிலை யைந்து தாக்குப்
பத்தெட்டுப் பலம்எருவில் புடமே தாக்க
வண்ணருணச் செந்தூரம் வெள்ளி செம்பு
நாலிரண்டுக்குக் குருவொன்றீயப் பதினு ருச்சே. (80)

80- உரை

முன்கூறிய ஐம்பூதச் சரக்கினை யந்த அளவுப்படி சேர்த்துச் சட்டியிலிட்டுத் திருநீற்றுசாறு தெளித்துத் தெளித்து வறுத்து எடுத்துப்பின் பொற்றலைக் கையான் சாற்றால் நான்கு யாமம் அரைத்து வி.த.கா. சீ.ம.5.செ. காயவைத்துப் பதினெட்டுப் பலஎருவில் புடமிட அருணநிறச் செந்தூரமாகும். வெள்ளி செம்பு நாலிரண்டுக்குக் குருவொன்றியப் பதினறு காணும்.

சிவப்புக்கல் செந்தூரம்

ஆச்சென்ற சிவப்புக்கல் தளசெந் தூரம்
அறைந்திடுவேன் பூங்கதலி மோத்தை தன்னை
பேச்சென்று வெட்டியதின் பால்பி டித்துப்
பிசகில்லாத் தளக்கல்லை இடிதூ ளாக்கிக்
காட்சியுடன் கல்வமிட்டு மோத்தைப் பாலால்
கலங்காமல் நாலுநாள் அரைத்தெ டுத்துத்
தாட்சியாய்க் குழிவெட்டி யெருவ டுக்கித்
தட்டாமல் குக்குடமாய்ப் புடமூன் றிட்டே (81)

புடமூன்று போட்டெடுத்துப் புனிதமாய்க் கேள்
புகழ்ச்சியுடன் காலமுதற் சோகை பாண்டு
திடமில்லா நீர்ரோகம் தீரும் தீரும்
தீர்க்கமுடன் இன்னமொரு பாகம் சொல்வேன்
முடக்கமில்லாச் சிறுபூளைச் சாற்றால் கல்லை
முன்போல ஆட்டிப்புடம் போடச் செந்தூரம்
நடமிடவே நவரெத்தினம் மோத்தைப் பாலால்
நன்மைபெறு பற்பசெந் தூரங் கண்டாய். (82)

நவரசாமிர்த மெழுகு

கண்டுலிங்கம் சிலைகெந்தி காந்தம் ரசம்
வீரமும் சிங்கிகாரம் பச்சைக்கற்பூரம் செந்தூரம்
உண்டுகௌரி படிக்காரம் பாஷாணம் பூரமும்
நல்லவெள்ளைப் பாஷாணம் மிளகுடனே யரிதாரமும்

ë£ù ª õ †®ò£ ¡

பண்டுமெட்டி விதையெல்லாம் சமம்ஆர வாரமுநிறை
பத்தொன்ப திட்டாட்டு நால்சாம நேரமும்பின்பு
விண்டைந்து தினஞ்செயநீர் விட்டரை தீரமும்
மைபுனு குந்தன வேத்த வட்டுள் வைத்துண்பரி
வாரமும். (83)

பரிந்தோடுமீளை யட்டகாச மட்டகுன்மம் தீராத
டாண்டுகுட்ட மிருபத்தொன்றும் எண்பது வாதமும்கட்டி
மூருக்கு மிசுவுங் காமாலை சோகை
மூத்திரக் கிரிச்சனமும் வெட்டையும்
கிரந்திசூலை மகோதரம்பித்த மயக்கமும் மேவித்திரியும்
அட்டநாகமும் சில்விசகடி சோகமும் பொலா
சுரங்களுர்பெரும் பாடுவலிப்புநீர் ரோகமும் இன்னுமநேகநோய்
தீரும் நீக்குச்சை யோகமும் நாளைந்தே மூண்ணப்
பத்தியமில்லையே (84)

சிவப்புக்கல் செந்தூரம்

81,82,-உரை

பூங்கதலித் தூரை வெட்டிப் பால்பிடித்துத் தளக்கல்லை (சிவப்புக்கல்) இடித்துத் தூளாக்கிக் கல்வத்திலிட்டு மேற்படி பாலால் நாலுநாள் அரைத்து எடுத்து வி.த.கா. சீ.ம.செ. சேவற் புடமிடுக. இங்ஙனம் மூன்றுபுடம் நல்லமருந்தாகும். சோகை, பாண்டு, நீர்ரோகம் தீரும். மேற்படி கல்லைச் சிறுபூளைச் சாற்றால் ஆட்டிப்புடம் போட்டாலும் செந்தூரமாகும். ஒன்பான் மணிகளும் இந்தப்பாலால் பற்ப செந்தூரமாம்.

நவதசாமிர்த மெழுகு

83,84,-உரை

இலிங்கம், மனோசிலை, கெந்தகம், காந்தம், ரசம், வீரம், மிருதாருசிங்கி, வெங்காரம், பச்சைக் கற்பூரம், இரசசெந்தூரம், சாரம், கௌரி, படிகாரம், சங்குப் பாஷாணம், பூரம், வெள்ளைப் பாஷாணம், மிளகு, அரிதாரம், எட்டிவிதை ஆகிய பத்தொன்பது சரக்கினையும் சுத்தி செய்து வகைப்படுத்தியரைத்துச்சேர்த்து அரைத்தல் வேண்டும். ஐந்து நாள் செயநீர்விட்டரைத்து மெழுகாக்குக. புனுகு சேர்த்துச் சர்க்கரையில் வைத்து உண்க.

ë£ù ªõ†®ò£¡

பாடலில் சரக்கு 18 கூறப்பட்டுள்ளது. அடிக்குறிப்பில் சாரம் சேர்த்து எழுதப்பட்ட முறைப்படி 19 ஆகின்றது. புனுகு பாடலில் உள்ளது. சாரத்தைநீக்கிப் புனுகு சேர்த்தால் 19 ஆகின்றது. ஆராய்ந்து செய்க.

ஈளை, அட்டகாசம், அட்டகுன்மம், பாண்டு, குட்டம் இருபத்தொன்று, வாதப்எண்பது, கட்டிகள், உடலைமுருக்கும் இசிவுநோய், காமாலை, சோகை, மூத்திரகிரிச்சனம், வெட்டை, கிரந்தி, சூலை, மகோதரம், பித்தமயக்கம், அட்டநாகத்தின் நஞ்சு, சில்விசகடி, பொல்லாச்சுரம், பெரும்பாடு, வலிப்பு, நீர் ரோகம் முதலிய மிகப்பல நோய்நீங்கும். சையோகம் மட்டும் நீக்குக. ஐந்துஅல்லது ஏழுநாள் உண்க. பத்தியமில்லை.

அனுமாரின் உண்மை விதிப்பு

பாகமுடன் நுட்ப சுபமும்அக்ஷரமு மாதி
 பகரனுமதியான பக்திக் கலையெனும் சோதி
வாகமுடன் வாயுமகன் இல்லாவிடில் சோதி
 வந்திடாது சப்தபரிச ரூபரச நீதி
தாகமுடன் மாருதியின் மந்திரத்தைச் சாற்றி
 தவறிடாமல் எந்திரத்தைத் தாக்குவேன் பினரோதி
பூகமுடன் பூகிமுனி அகத்தியர்கொங்க ணுதி
 உண்மைநீக்கி அனுமார்மந்திரம் உரைத்தாரே சங்கமாதி.

சங்கமர்க ளானசித்தர் அநுமனின்தன் னுலே
 சாகரத்தின் வலிவுகொண்டு உயர்ந்தனர்விண் மேலே
அங்கநியாசம் ஆத்துமசுத்தி அநுமானின்றிக் காலே
 அடைந்திடவும் முடியாதிந்த அகிலந்தன்னினு லே
பங்கமில்லாப் பரனுமையும் பாசுபதம் மாலே
 பாரிலிவ ரழியாவரம்பெற் ருத்மரத்தி யாலே
தங்கிடநா னிவரைக்கொண்டு வழியறிந்தப்பா நீ
 தரணிதனி லரனுமைகண் டேனுன்சித்தன் கேளே.

கேளமுத கரிமுகனும் அனுமான்தன்னைக் கூவி
 கிருபையுடன் சிரஞ்சீவிமுன் வரமீந்தனர் மேவி
சூளதிப ரானசித்தர்க் காகவிவர் தாவி
 சூதில்லாது காத்துஉடலில் நீங்கா நிலைக்கு மாவி

மீளுபய பாரிசத்தில் அனுமன்சஞ் சீவி
மிருபலனுஞ் சித்துதனக் குறுதியாம்நற் சாவி
வாளுமனு மானுஷமும் உள்ளாகத் தாவி
வழங்கிடுவேன் மந்திரயந்திரம் வாதையறச் சேவி.

சேவித்திடச் சித்துயோக ஞானமிக வுண்டு
சின்மயத்தில் நன்மயமாய் வாழ்வாரே கண்டு
பாவித்திட ஹரிபிரம்ம விஷ்ணுமூவர் கொண்டு
பககமதி லுற்றிடுவார் அரனுமையு விண்டு
ஆவியுட லழிந்திடாது ஆதாரமே யுண்டு
அனுமானவர் மூலமந்திரம் செபிக்கச்சித்தி யுண்டு
புவியதனி லுற்பனமாம் மாயையருந்தொண்டு
பொல்லாநமன் வாதுதொல்லை சொல்வேன்பத்தின் தொண்டு.

அனுமானின் ஆன்மநியாசம்

1. ஓம் அமூர்தோத்பவாய சுவாஹா ஹ்ருதயாய நம
2. ஓம் மகாகேதனுய சுவாஹா சிரசே நம
3. ஓம் சங்கபத்தியாய சுவாஹா சிகாயவ, ஷடு
4. ஓம் நக்ஷத்திர ரூபாய சுவாஹா கவசாய ஹூம்
5. ஓம் இச்சுதனூர்த்தராய சுவாஹா நேத்ராப்யாம் வௌஷடு
6. ஓம் புஷ்ப சாராயா சுவாஹா அஸ்திராய படு
7. ஓம் பசுபாச பஞ்சமூர்த்தயா சுவாஹா ஆத்ம ரெக்ஷிடாய ஹூம்
8. ஓம் ரெக்ஷரெக்ஷ திரிமூர்த்தாய சுவாஹா தினேதினே சுகாரமாயாயா.

அனுமாரின் அங்கு கரநியாசம்

1. ஓம் சரசப் பிரதாபாயா சுவாஹா அங்கந்நியாச விங்காய நம
2. ஓம் திக்பந்தனே ஹம், ஸம், லக் ஆருதாரத் துரியேயே
3. ஓம் திருமூர்த்த மூர்த்துவாயா சுவாஹா திரிலோக ஸமஸ்திதே நம
4. ஓம் ஜீவ திரஸ்திதே சுவாஹா சபே. ஆகாயயயதிதே லம்
5. ஓம் அஷ்ட வாஷியாக் கிரண வியாபிதே சுவாஹா சித்த தம் பிராணுய கெங். கெங் நம
6. ஓம் சந்திர சூரியாக்கினி ஜலகத்திதே சுவா தேவியே தேயாதி றீம்

7. ஓம் கரணும் ஜகத்சித் யோகே சுவாஹா சிதன் பஹிமாம் ஹிம மரீம்

8. ஓம் சர்வாம்ஸ நமஞசனே சுவாஹா ஞாதேநயப் பிரணவ கெங். கெங் நம்.

கவசம்

ஓம் நாம நமோ பகவதோ ஈஸ்வரத அனுஷ்டிப்பு சரணும்,
ஓம் விஷ்ணுமுகம், பிரமமுகம், மயஸ்வரமுகம், ஸ்ரீவாயு புத்ராயா
ஹரி, ஹிம், ரீம், அங், மங், சங், ஐயும் கிலியும், சவ்வும்
அங், மங், சங், ஹரீஹி ஓர்அஞ்சனு தேவி புத்ரா மா ஹரீம்
ரீம் ஆத்ம சம் ரெக்ஷ காயா அம் உம் நம் ஞான சித்த
ருபாயா ஹம் லம், ஸர், இஷ்ட பரிபூரண தேக திடா
மஸாய லங் விங் வாசி வசக் கியானும் ருத்ராய லுங்
ருங் ருங் துஷ்ட மூர்க்க துர்த்தவ சம்மா ராய லாலீலு.
லே.லம். நவகோடி சித்தியாம் தேவாம் சாய மாமேவு
ஏகி ஏகி கருணுநிதியே பியம்.லுக்.லக் ஹக் சமாதிக
பந்தனே இமாம் இமாம் சாகராய ரக் ருக் ஹிக்
அஷ்ட.நவாமஸதன் பார்த்திபா.பா.றம் றம்
ஹரும்.ஹரீம் ஹ்ரும் பிரசன்ன வதன, தெரிஸ்யா
யாயா. ஹிமாம். ஹிமம். ஹிட்ட ஹிட்ட ஹிட்ட
ஹிம். பஞ்ச மூர்த்துவ பகாய டம். பம். ஸம்
ஆம். ஊம். பாரு உப்பிய பாத சரணுய
நமஸ்து நே நம.
ஓம் நாம நமோ, பகவதோ, ஜடாத்மாதிக
பிராணவாஞ்சன தேவயா திருகால வர்த்தம் நேத்திராய
வம். வாய்வாயா. யம். அம் ரேசகாய. உம் பூரகாயா.
நம் கும்பகாயா ஹிமங் ஹிமங் ஹமங் ஆனம்
பிலத்துவ பாலாம்பி காயா.நம்.சிம்.வம். பரிபூரணக் ருத
ஈஸ்வராய ருங் லுங் கெங் கெஜ கர்ணமூல
கெஜ முகாயா சும்.ரும்.ரீம். ருத்ராம்ச திருமூர்த்தி
காயா அம்.வம்.மம. வாய்வு புத்தி ராய
டம்.பம்.றம். அனுமந்த பிரகிருது வாயா
சப்தபீஜ மந்திரதே. சித்தாய யுக்.ருக்.லுக்.
அந்தக் கரண சுத்தாம் ஸாய ஸ்ரீரிங், ரிங், ஸ்ரீங் ரிங்
நின்னுகத்த சிரஞ்சீவி மமக்கிதே தேவ். தேவ்.
அனுமந்தா. றம். ரும். கேசவாஞ்சன மூர்த்தி
மமபிதாம்ம, ரெக்ஷ ரெக்ஷ கர்யதே நமஸ்து.

அண்டிடுவாய் அனுமாரின் தெரிசன மந்திரம்
ஆதார அனவரத ஓம். ரா.ஜ.மூர்த்த
விண்டுனு வாய்வு புத்திரா. ஹா. ரீம். அனுமந்தாய
வீக்ஷண்ய பக்ஷ ராஜசிரஞ்சீவி வாமஸ்யா
கண்டு ஸ்ரீம். உமாபதிங். உங். ருங். லுங். சுங்
ஆம்.அம்.உம்.லா.லீ.லூ.லே.லம்.ஸம்
பண்டு மம.ஜீவ.ரெக்ஷ தரத் மான்மியம்
தேவ்.மாவ்.பாத தெரிசய அனுமந்த சரணுய நமஸ்து(85)

மந்திரம்

ஓம் ராஜ மூர்த்த வாயு புத்ரா. ஹா. ரீம்
அனுமந்தாயா. வீக்ஷண்ய பக்ஷராஜா
சிரஞ்சீவி வாமஸ்யா ஸ்ரீம் உமாபதிஸ்
உங். ருங். லுங். சுங். ஆம். அம். உம்.
லா. லீ. லூ. லே. லம். ஸம். மம. ஜீவ ரெக்ஷதரத் மான்மியம்
தேவ். மாவ். பாததெரிசய. அனுமந்த சரணுய நமஸ்து.

அனுமாரின்மை

நமக்கிதுநா னுறுதியாயனு மாரின்மை சொல்வேன்
நாயகரு நம்மைவிட்டு நீங்கார்தின முய்வேன்
அமர்தனக் காகஇம்மை அகமகிழ்ந் துய்வேன்
ஆதரவாய் நாகர்வண்டு சேரொன் றுய்வேன்
கமகமவென இடித்துமுடா விட்டதனை உரைப்பேன்
கள்ளமில்லா வெள்ளைசங்கு பலம்ரெண்டு எய்வேன்
சமனிட்டுச் சிறுநீர்படி ரெண்டதுவார் வையென்
சாதகமாய் மண்டலமொன் றேபுதைபின் சொல்வேன்.

புதைத்தெடுத்துப் பிசைந்துவடி கட்டியடுப் பேற்றிப்
புனிதமுடன் சிறுதீயிட் டேமெழுகாய் மாற்றி
அதையெடுத்ததற்கு எட்டுக்கொன்று மதனைமாக் கூட்டி
அறிந்திடவே கோநெய்விட்டு ஆட்டிப்பதம் போலக்
கெதைபிடித்து மாருதிக்கும் மையைவைத்துச் சாற்றி
ஈரெட்டுநாள் அனுமார்மந்திரம் செவிப்பாயுரு வேற்றி
இதையமுறப் பால்பழநை வேத்தியம் தூப மேற்றி
இனியசிமிழ் தனிலடக்கம் செய்வாய்முரு வேற்றி (86)

ë£ù ªõ†®ò£¡

அமுதமுயர் அங்கஆன்ம நியாசமதைக் கண்டு
அந்தஎந்திர மந்திரத்திற் காதியிதுபார் கொண்டு
விமுதவங்க வான்மநியாச மில்லாவிடிற் பண்டு
விளங்கும்பல மந்திரங்கள் பலிக்காதுவீண் தொண்டு
சமுதாய சஞ்சீவிஇந்த மையதனி லுண்டு
சகலவித தேவதைகளிதைவைத்தழை விண்டு
குமுதமுயர் கோமளமாஞ் சித்து இதிலுண்டு
கூறிடுவேன் சரக்குகளைச் செயிக்கச்செய நீரே. (87)

செயநீர் எருக்கும் காலம்

ஒன்றான பூமிநாத மென்ற நீரை
ஓதாமல் மறைத்துவைத்தார் என்போ லானேர்
நன்றாக விபரமதை வெளியாய் யானும்
நவின்றிடுவேன் நாடிவரும் சரக்கை வாட்ட
குன்றுமல் பூமியதில் குடைபோல் வட்டாய்க்
குமுறலிடி காலமதில் விதையில் லாமல்
நின்றுடிப் பூக்குமந்த நல்ல காளான்
நிலவரமாய்ப் பூமிநாதக் கருவிதாச்சே. (88)

ஆச்சிதற்கு வெகுபெருமை உண்டு உண்டு
அன்புடனே காளானை இடித்த நீரால்
பேச்சின்றி யோடுமந்தச் சரக்கிற் கெல்லாம்
பெருமையுடனிருசாமம் சுருக்குத் தாக்கி
ஏச்சின்றிப் பின்னுமந்த நீரைக் கொண்டு
பிசகாமல் நாற்சாமம் ஆட்டி வில்லை
நீச்சின்றி மண்மறைவில் புடமூன் றிட்டு
புகழதாய்ப்பின் விட்டரைத்து ஈரொன்பாமே. (89)

ஈரொன்ப தானபலம் எருவில் மூன்று
இனியதுஉயிர்ச் சரக்குகளைப் புடமும் வைக்க
சீரொன்றுங் குறையாது விகற்ப மில்லை
விளங்குமந்த நாகவங்கந் தனையுருக்கு
தூரொன்று மின்றிநீரால் சுருக்கிட் டாய்ந்து
துகளின்றி முறைப்படியே புடங்கள் தாக்கே.
(ஒருவரிகுறை) (90)

ë£ù ªõ†®ò£¡

தாக்கிடுவாய் எனதுமுறைச் சுண்ண மெல்லாம்
தவருமல் சமனெடையாய் ஒன்று கூட்டித்
தேக்கித்திரு நீற்றுமுன் செயநீர் தன்னுல்
திடமாக அரைத்துச்சிறு புடமும் தீட்டி
யோக்கியமாய் எடுத்துக்குப்பி தனில டைத்து
உத்தமித்தாய் மூலமந்திரம் அனுமார் மந்திரம்
பாக்கியறச் செய்தெடுத்துப் பதரு மற்ருன்
பாரிற்பல நோய்க்கீவாய் வகாரஞ் சித்தி (91)

சித்திபெருங் குருவாச்சு செகமே வசியம்
சீர்பெறவுன் சடம்ஆன்மா நிலேத்துப் போகும்
வெத்திதரும் வெகுகோடி நோய்கள் தீரும்
விந்திறுகி மணியாகும் கூற்ற னில்லே
சத்துசித் தானந்த மாகி வாழ்வாய்
சாகரத்தில் சித்தர்வந் துன்னேக் காப்பார்
சத்தியமாய் இந்தமுறை வழிதன் னுலே
சந்ததியும் மேன்பொருளும் கைக்குள் ளாச்சே. (92)

பரரபரியின் தெரின மந்திரம்

ஆச்சென்ற பராபரியின் தெரிசனமா கத்தான்
அடைவதற்காய் மந்திர யெந்திரம் அறைவேன் மக்காள்
ராஜ்ய ராஜ ஸ்ரீம். ஓம். ரீம் ராஜதேவி
ரமணி ராம். ரங். ரிங். ருங் ஹம்சநேத்திரி
மூக்ஷிகர ஞுதி கரமும் உம்.வம்.அம் முத்திக்ஞான
ஆத்மதிட ஜெடா மஸனி ஹிரச்ச நிச்ச
லம்.லும்.யாம் பார்வதி ஹிம் மாஹ்யாம்
திரி மூதாரி காயத் ரிணி. (93)

திருநேத்ரி. ரும், லூம் லுக் பும்பாணி ஹிதே
இம். ஜிம். ரிம். ஜீவரெக்ஷாம்ருத பூஷணி
ஹரி. பிர்ம. ருத்ர - தெர்ஸய - சிவராஜ ரிஷி
கலேக்கியான சோடச திரிகால போதக
தெரிஸ்ய ஞான மம பாகே ரெக்ஷவ ரோத்தய
உமா உமம். உம் உமச மாகேஸ்வரி
ஹரீங் ரிங். கெங். ஆம். ஊம் ஹிதோபதேச
சித்சத் ஸ்ரீதரி, அம்பாள் வரே வரே நமஸ்து.

ë£ù ª õ †®ò£ ¡

நமஸ்துதே ஸ்ரீம் ஹ்ரம் பரமாம்ஸ பாக்கினி
நங் ரங். ருங் கிங். லிங். குருங். குரோங்
அமங். இமங். உமங். வங். மங். சங் ஜீவாக்ஷரி
அமுர்த வர்ச்சனி அந்தரி ஸம்ஸ ஜோடசரி
வம்.வம். வஸ.வஸ. அம்.உம். உமாபதி
சத்தி பார்வதி பிரஜோல் குரு குரு
சமதேக்கி திரிகால சதாதெரிஸ்ய வசனி
சாம்பவி மம யாகே.ஆவ்.யாவ். வாரூபிணி வரே நமஸ்து.

அனுஷ்டான விதி

நாமுற்றிட நவிலும்பதி அம்பாள்மூல மந்திரம்
நாளுந்துதிப் பார்க்குவாழ்வு வந்திடும் நிரந்தரம்
க்ஷேமமுண்டு ஜீவன்ஆவி நிலைத்துஓங்கும் எந்திரம்
சித்துயோக ஞானமீய வருகுவாள்தாய் சுந்தரம்
பூமகள்செ பங்கள்செய்யப் புகலுவேன்கேள் எந்திரம்
பூரணஅமா வாசையன்று தேவிச்சக்கர புரந்தரம்
நேமமாய தகட்டிலிட்டுக் கும்பம்வைத்துச் சுந்தரம்
நிறைந்தபால்ப ழங்கள் புஷ்ப நிவேதனை துரந்திரம்.

நைவேத னங்களிட்டு நீள்தியான மோதி
நின்றுவாசி ரேசகபூரக கும்பகங்கள் செய்திடு
சுவேதனச் சுவாசமேவி யுள்ளடங்கு முய்த்திடு
சுழன்றுவாசி பூரகத்தி லேற்றியேகும் பித்திடு
விவேகமுற்று மத்தியத்தில் ஞானதீப மேற்றிடு
விந்துவாசல் சோதிவெளி மின்னிடும்பா ருய்த்திடு
கூவே கூவேன் குலவிகுண் டலங்கூடும் வைத்திடு
கோசபீச நாதகோணத் தாடு மாட மடைந்திடு.

அடைக்கஆன்ம சோதியொன்ருய் அந்நிலையில் தங்கிடும்
அந்தவீட்டில் அன்னைமேவி யமுதமீவாள் பொங்கிடும்
தடைகளின்றித் தாரணை திறந்து ஊதிரங்களும்
தட்டழிவி லாததேவி ரூபமும்து லங்கிடும்
விடைகொடுப்பா ளாதிமூல மின்னதென்றி லங்கிடும்
விகற்பமிலா மூலமந்திரம் மண்டலஞ்செய் பொருந்திடும்
நடைபெருகும் நாதமணி சப்தமுன் னிறைந்திடும்
நாரணியா ளிருப்பா ளின்னம்விவரஞ்சொல்வே னிலங்கிடும்

ë£ù ª õ †®ò£ ¡

சேர்ந்துதேவி பூசையுற்றுப் பிரமகற்பம் உண்டு வாழ்
சின்மயத்தின் நன்னயங்கள் எய்திடும் மகிழ்ந்து சூழ்
ஏர்ந்துமுன்பு மிருத்துவிஞ்சுக் குளிகையுண்டு நெடியனூழ்
வினைகளேகிக் காலனற்றுப் போய்விடுவான் உண்மைகேள்
தேர்ந்திருக்குந் தேவிதியானம் செய்யத் தீமை யேகும்நாள்
தினமுஞ் சுத்தம் சுத்தியாகி ஞானவீட்டை வாழவே
கூர்ந்துகந்து ரத்தினபீடக் கொண்டலா லமுதக்கூழ்
உண்ணப்பொங்கி வழியுமுன்தன் ஆன்மசடம் தங்கியே.

இலங்குதேவி சக்கரத்தில் சத்திமுத்தி யுண்டுயர்
இல்லறத்தில் நல்லறமும் எமனில்லை கண்டுதேர்
நலங்கொள்யோக ஞானசித்து ஆடலா முகந்துநேர்
நல்லசித்து நீயுமாவாய் நாசமில்லை நாளுஞ்சீர்
துலங்கத்தேவி யந்திரமந்திரம் முறையுட னிலங்கீர்
தொண்ணூற்ருறு தத்துவமும் திடமதாக முற்றுந்தேர்
பலன்களுற்ற சித்தருன்றன் பூசையில் வருவார்நேர்
பாரில்நீயும் தேகமுத்தி யாகுவாய்நீமேல் கண்டுதேர். (94)

நீயாவாய் சமாதிசித்து மந்திரஞ்சொன்னேன் பூர்த்தி
நிலைக்குமாயுள் விருத்திமூல மந்திரம்அனுமார் மந்திரம்பின்
நான்குகுறைந்து போயிடாது வாசிமூலக் கனலையுள்
நடுவணையாம் பூரகத்தில் ஏறிநின்றி யங்குதுன்
தாண்மையன்றித் தங்கிவாசித் தாரணைதி றந்துகொள்
தடமடைநி றைந்துஊரும் தினமும்தேனை யுண்டுநில்
ஆண்மையில்லை மாய்கைநீங்கும் மகிழ்ந்துரெத்தி னம்நட
ஆதிரவி சுழன்ருேடும் மறலியையு தைத்துத்தன். (95)

உதயமாம்வா லாம்பிகை உமையாள்மந்திரம் நாட்டிடு
ஊசரத்தில் நின்றுஊது உயரத்தாக்கும் பூட்டிடு
இதையமுற்றுத் தேவிமந்திரம் ஸ்தம்பித்துநீ தீட்டிடு
இடைகலையும் பின்கலையும் ஏருங்கணை மாட்டிடு
சிதைந்திடாது சிகாமயத்தில் பரியேற்றி யோட்டிடு
செந்தீவட்டங் கலந்தூடாடும் சிக்கிடாமல் வட்டிடு
புதையலான பொக்கிஷமெய் ஞானமிதுபார் கூட்டிடு
புத்தியாய்என் முத்தாரம்பார் புகன்றேன்போதம்
கொண்டிடு. (96)

கௌனமணி

கேட்டிடுவாய் கௌனமதிற் பறந்து நோக்கக்
கிளத்திடுவேன் கௌனமணி கவுனம் வைப்பாய்
ஆட்டிடவே செம்மறியி னுட்டுக் குட்டி
அதன்வாயில் மேனிச்சாறு விட்ட ரைத்து
மாட்டிடவே ரசம்சேர் தானொன் றூற்றி
மறிவாயும் பானமதைத் தைத்துக் கேளாய்
தாட்டிகமாய் ஆட்டைமுடா விட்டு மூடித்
தாக்கிடுவாய் மண்டலந்தான் பூமிக் குள்ளே. (97)

உள்ளாக்கி நாள்கடந்து எடுத்துப்பாரு
உரகம்போல் ரசந்திரண்டு மணியாய் நிற்கும்
மெள்ளவதை யெடுத்துமறு சட்டி யிட்டு
மேதையின் நீருற்றிச் சுண்டக் காய்ச்சக்
கள்ளமறக் கட்டிகற்போ லாகி நிற்கும்
கண்டவுடன் கனபோதை கவுனம் பாயும்
சள்ளையற மணிவைத்துத் தேவி பூசை
சாற்றியொரு மண்டலமும் செபித்துப் போற்ற. (98)

போற்றியுடன் மணியெடுத்து வாயிலிட்டுப்
பூரணத்தி லிருந்தூது கெகனம் போவாய்
நாற்றிசையும் நொடிக்குள்ளே சுற்றித் தாண்டி
நாலிரண்டு மெட்டுசர பீஜக் கூடம்
தோற்றிடவே தேவிசத்தி காப்பா ளுண்மை
திகைப்பின்றிச் செப்பிவைத்தேன் புலத்திய தேவர்
... ...
சாகரத்தில் மறைப்பின்றிம் முறையைப் போல. (99)
(ஒருவரி குறை)

முறையாமென் திறவுகோல்சொல் மார்க்க முன்னி
முக்காலும் எக்காலும் துதித்துப் போற்றில்
இறையவனின் அருளுண்டு அழிவோ இல்லை
இறப்பிறப்பு நீங்கியுயிர் எந்நாளு மோங்கும்
மறைப்பாகச் சித்தர்கள்செய் பலநூற் கெல்லாம்
மாநிலத்துக் கோரக்கன் திறவுகோல் கொண்டு
உறைபெருகச் செப்பிவைத்தேன் உமையா ளின்தாள்
உண்மையுடன் சித்தர்கள்தாள் துதித்தேன் முற்றே,(100)

சித்தர்கள்துதி

முற்றுயர் குறுமுனி யகத்தியர் நந்தி போகர் திருமூலர் ரோமர்
இடைக்காடர் வான்மீகர் கொங்கணர் தன்வந்திரி
சுந்தரர் கருவூரார் இராமதேவர்
சட்டையர் அகப்பை மச்சைநாதர் புவியோங்கு சுகப்பிரமம்
முதல் காக்கையர் நவகோடி சித்தர் நவமூர்த்திகோன்
மற்றும் சிவயோகி மெய்ஞ்ஞானி யறிஞர்கள் மகிழ்சித்த வித்தியாதரர்
மங்கலமிலங்கும் மூர்த்தியுமை பார்வதி மத்தகெஜ முகனுர் மதவேள்
வெற்றிபெறும் இவர்களடி போற்றிப் பணிந்து முகில்
வேண்டு கோரக்க ரென்வாய்
விற்பனவிதேய பார்வழங்குற்ற நுமக்குரை
ஓங்கு நமஸ்துதுதி நமஸ்தே.

அருள்மிகு கோரக்கரருளிச்செய்த நமனுசத் திறவுகோல்
பதிப்பாசிரியர், பேராசிரியர், டாக்டர், ந. சேதுரகுநாதன்
உரையுடன் முற்றிற்று.
